

Şeyma Karakoç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.07.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Şeyma Karakoç

Dedem, Annem, Babam vs.. Kahramanmaraş'ta Dünya'ya gelmiştir. Ben İstanbullu olsam da kendimi tanıtırken soyadıma vurgu yapmayı seviyorum. Şiir yazmak, bizde gelenek haline gelmiştir.

Ben daha ilkokuldayken şiir yazmaya başlasam da şiirlerimi paylaşmak konusunda hep cimri davrandım. Neticede insanın sevgilisini herkesten saklaması olağan bir durum olarak karşılanır. Şiir sevgisinin bendeki ölçütü budur.

Şiir okumayı da yazmak kadar çok seviyorum. Girdiğim tüm şiir yarışmalarında birinci çıksam da kariyer anlamında ilerlemeyi hiç düşünmedim.

Örnek aldığım yazarlar başında Abdurrahim Karakoç ve Üstad N.Fazıl Kısakürek, Nazım Hikmet yer almaktadır.

Liseyi ve Üniversiteyi memleketimden uzakta yurttaki kalarak okudum. Üniversitede 3 sene asistanlık yaptım. Aktif olmayı kendimi geliştirmeyi çok seviyorum. 21 yaşında Matematik Öğretmeni oldum :) Aynı zamanda Akıl ve Zeka oyunları ile ilgileniyorum. İçimde büyümek bilmeyen bir çocuk var . Bu beni oyunlara yöneltiyor. Gezmeyi çok seviyorum 48 şehir gezdim.. Her gittiğim şehirde İstanbul'u arasam da Türkiye'min tüm güzelliklerini görmek büyük arzularım arasında. :) Her insan bir seyyah aslında ..

09 Ağustos

Bu gece bitmeden sana söyleyeceğim bir söz var..
sustum evet ..
Fakat vazgeçmedim senden!

Şeyma Karakoç

14 Mayıs

Bir ceza mıdır yaşamak?
Her gün bir acı ve ağlamak.
Bir suçlu kadar kahpedir Dünya.
Gün gün artar bu acı ve ağlamak.

İstedim! Başarmışcasına sevindim.
Hep kazanmak ümidi ile yaşarmış insan.
Yaşarmış da dünya yalanmış, yalanmış.

Sen ümitlendikçe seni yakar.
Yandıkça kül olursun.
Kül bir yaprak misali
Oradan oraya savrulur
İşte böyle kahpedir Dünya

Dertliyim bu doğum gnllerinde
Yalandan bir mutluluk var içimde
Yalandan bir sevinç
Hepsi yalandan mutlu olman için

Hadi bağırın
Bugün onun ölüm günü
Hayata küstüğüm gün
Herkes güler oynar
Bense yalandan bir mutluluk.

İşte ayın 14'ü
Saat sabahın 10'unu gösterir.
İşte o doğdu.
Doğduğu gün öldü.
Çünkü böyle kahpedir Dünya.

Sabahları güneş doğar ya
Güneş ay ışığı gibi büyülemez her yeri
Güneş gerçek ve acı
Parıldar göz kamaştırır yalanlarıyla
Öğren artık böyle kahpedir DÜnya.

Ayın 14'ü !
İşte bitti 11 sene
Geçti.
Toprak olsun şimdi.
Öldün, öldüm, ölüyüz.

Şeyma Karakoç

17 ağustos 1999

Dedim ki hayat işaretler verir.

Verdi.

Gördüm.

Ben, yılı ikiye böldüm.

Öldüm.

Ve delice korktum depremden,acıya gülümsemekten,ve veda etmekten..

herkesle vedalaştım..

Görmek istemediklerimi bile gördüm.i

İstanbul sana hasret doluydum.

Doldum.

yokoldum.

Seni bir kez daha gördüm.

Seni defalarca çözdüm.

Ben yılın son /altı/ ayı öldüm.

Verebileceğim her şeyi verdim.

Sona erdim.

Kendim.

Bendim.

Delirdim.

Ben alışkanlıkları terk ettim?

Yendim ama yenildim,

Sona erdim.

Şimdi ne getirir bana yılın ilk 6 ayı bilmem ama

Sen bir zamanlar ilk 6 ay bana geldin..

Hoşgeldin.

ve hoş, gittin.

hoş ne hoş(!) geleceği bilememek ne hoş?

trh:08.01.2013 saat:18.54

Şeyma Karakoç

2007.01 / Őehitler

Türk uğruna vermiş canını
Toprağa sermiŐ kanını
Seneler 6nceki anı
Çektirir bu zâanı.

Geçilmez Çanakkale'yi,
El deęmemiŐ İs tanbul'a,
Tarihin karanlık suyuna,
El deędirmemiŐ suçluya

Şeyma Karakoç

23 şubat /düz yazı

Kerem ile Aslı'nın hikayesini bilir misin ?
Kerem , Aslıyı görebilmek için sağlam olan tüm dişlerini çektirmiş ..
Sence de efsaneler çok güzel değil mi?
Yaşanmamış her şey tertemiz kalıyor Dünyada.
Oysa yarım kalmak ya da eksilmek bir o kadar kirliyen.
Bu yüzden bazı insanlar , yarım kalmak ya da eksilmektense sadece yaşamamayı tercih ediyor ..
Yarım kalmak nasıl ukte bırakıyorsa içinde, hiç yaşamamak ukteler bırakıyor.
Öylece oturup bekleyen insanlar, bu yüzden çaba sarf etmemiş gibi duruyor.
Oysa beklemek
Sabır göstermek
bunlar da gayret etmek anlamına gelmez mi?
İlla Dünya'yı yerinden oynatmak mı gerekir ?
Bir şiir yazsam bundan 200 yıl sonrasına bıraksam.
200 yıl sonra bile aynı cümlede anılsak
ya da sadece
Varlığına Elhamdülillah desem
tek başıma bir mum üflesem
yeterli olamaz mı?
Varlığına Elhamdülillah

Şeyma Karakoç

23.59

Kimileri ilk kimileri son olmak ister.

00.00 ı kaçırsan gün boyu kutlamak için şansın olur. □□

23.59 u kaçırsan başka şansın yoktur.□□

Ben son olmak istedim..

Hayat aldığımız riskler, seçtiğimiz yollar sonucu oluşur..

Seçtiğin tüm yollarda sevdiğinle huzur dolu olmanı diliyorum.

Gözlerini kapat ve Sen de bir dilek tut□□

Hayalin her ne ise hayırlısı ile gerçek olsun □□

Mutlu Seneler iyi ki VARsın□□

Şeyma Karakoç

29 Mayıs 1453 /istanbul

Şiir değil, iç Döküntüsü İstanbula olan düşkünlüğümü bilmeyen yoktur.
bugünün anısına bir özet geçmek istedim..

sene 1996 İstanbulda atıyorum ilk adımlarımı
sene 2008 İstanbulumdan ayrılıyorum.
Senede 2 defa geçtiğim boğaziçi köprüsüne şiirler yazıyorum.. İstanbul diyorum Şair
eder adamı.. beni de Şair yaptı.
sene 2010 kavuştuk diyorum. İstanbulumun ışıkları.
sene 2010 kavuşma kısa sürüyor, yine ayrılıyoruz.
sene 2012 kavuşmadan ayrılıyoruz yine..
sene 2014 kilometre farkına yarıya indirip yaklaşıyorum sana..
sene 2016, yüksek puan almışım İstanbul a atanıcam diye seviniyorum. Emeklerimin
karşılığını alıcam artık diyorum.
sene 2016 kanun çıkıyor harita 2 ye bölünüyor. zorunlu ayrılıyorum İstanbuldan.
sene 2016 bu sefer gitmicem diyorum.. gitmiyorum.
sene 2016 Ohal , dışarı çıkamıyorum..
sene 2017 zorla gidiyorum..
sene 2020 İstanbuldayım Covid 19 dışarı çıkamıyorum..

ben anladım ki gerçekten sevenler kavuşamazmış..
ben anladım ki bir şeyi çok seversen Rabbin elinden almış..
ben anladım ki bazen çaba göstersen de kader bildiğini okurmuş..
bu yüzden şimdiki çabasız tavrım kimseyi gücendirmesin..kaderi bekliyorum.
2016 ya kadar hep fedakarlık etmek ve bir seyden vazgeçmek zorunda kaldım her
defasında en sevdiğimden İstanbuldan vazgeçtim.. Tekrar kavuşacağız nasılsa dedim.
ama olmadı

sene 2021 , İstanbul benden vazgeçti
yine de en çok istanbulu sevdim.
ahh istanbul her şair in en güzel sevgilisi sensin..
her sokağın her kaldırımın , geceleri yaktığın her ışık,
Avrupan Asyan muazzam köprülerin sahillerin denizin, vapur seslerin,ortaköyde
kalabalığın , vakiftepede yokuşun, üsküdar da kız kulesi, istiklal caddesi, galata,
Besiktaş, zengin in ve fakirin aynı anda yaşadığı şehir, tüm Dünyadan İnsan barındıran
herkese kucak açan mücadele kokan vefakar duygusal şehir..
ama en önemlisi İstanbul benim için Aile demekti.
Toplanma yeriydi.
biz ne yaparsak yapalım hep 1 eksiğiz İstanbul eksik.
bir türlü tamamlanamıyoruz.
ya ben eksik
ya ablam eksik
ya annem eksik
ama hep eksik
her sene eksik
Dünyanın en güzel Şehri Ailemin Şehri, sevdiklerimin olduğu şehirdir, Şairlerin sevdiği
şehirdir..
İstanbul, gezmediğim her sokağında basmadığım her kaldırımınla ailemle randevum
var.

sene 1453 Fatih İstanbul'u bugün Fethetti. !

Şeyma Karakoç

Ait

Bilmem kaç Şair ait hissettirmeye çalışır seni yazdıklarına?
Kaçının mürekkebi gözyaşlarıyla yarış edebilir?
Sayfalara düşer.
Cansuyu olamaz hiçbiri benim gibi!
Sol yanımda seni satır toprağında görme arzum
Yine sol yanımda seni okuyacaklar korkum
Kalbim avcumda durur, durmalı .
Çünkü hiçbir Şair ait hissettiremez, Seni yazdıklarına
Kıskanırım.

..
Bahar vakti öyle serindir ki
Önceleri memleketinde hissedersin.
Havanın esintisi büyüdüğü yerler Çocukluğun kokar.
Ne zaman ki gözlerim toprağına adım atar.
Sana yazdığım bir şiir kapanına yakalanıveririm ansızın
O vakit çocukluğumuzun bitmediğini anlarsın.
Gözlerin Benim Memleketim
Bitmeyen,
Hatta yeni başlayan Çocukluğum..
yeşeren Çiçeklerim
Asi ruhum..
Hep çocuk kalalım hep çocuk kalayım.
Mavi Olalım
Hayal kuralım.
Sen buralısın
Buraya aitsin

Şeyma Karakoç

Aldatmak

Sen hiç mi bir kitaptaki karakterle aldatmadın beni?
Şimdi beni tanımadığım birine iç dökmekle suçluyorsun.
Seni yaşatmakla suçluyorsun.
Konuşmakla suçluyorsun.
Aldatmakla suçluyorsun.

Sen hiç mi oyuncaklarınla konuşmadın
Hiç mi bir diziyi bana tercih ettiğin zaman olmadı?
Kahveyi benden daha çok tatmadın mı?
Bir kitabı okurken konuşmadın mı?

Şimdi beni aldatmakla suçluyorsun be kadın?
Sen hiç mi kuşlara dert yakınmadın
Hiç değilse iç sesin de mi olmadı?
Sen hiç mi kendi kendine konuşmadın.
Şimdi beni konuşmakla suçluyorsun.

O kadar güzelsin ki belki de her gün beni kendinle aldattın..
Aynalarla benden daha fazla vakit geçirmedin mi?
Saçlarını okşamadın mı hiç?
İyi hissetmedin mi bunları yaparken ?
Şimdi beni birine iç dökmekle suçluyorsun.

Şeyma Karakoç

Amenna

Yenildim senden sonra
Beterdim bir neden sorma
Desen ki neden Ankara
Bekledim bir heves, bu yara

Drendim bu defa masala.
Güvendim, son kez sana.
Salonda beton bir ayna.
Yalandan geçtim karşına.

Elveda, Elveda..

Şeyma Karakoç

Antoloji

Œirin hikayesini yaz diyor Antoloji
Oysa Œir de sensin.
Hikaye de ..
Sen kaç kalem tükettirirsin bana?

Œeyma Karakoç

Aşk

Sevgi kapını çaldığında
Anlayacaksın aşkın misafir olduğunu.

Şeyma Karakoç

Aşk / stratejiler

tüm stratejilerin farkındayım.
yapmam gerekenlerin de .
bilhassa yapmıyorum ama.
uygulamıyorum.
çünkü kalbin mantıksal şifrelere ihtiyacı yoktur.
Aradığım bir formül değil.
bunu aramıyorum.
bu yüzden yapmıyorum.
kaçan kovalanır, lar bana göre değil.
belki de işime geliyordu stratejileri uygulamamak.
çünkü senin bana gelmemen belki de işime geliyordu.
çünkü ben bir tek yalnızlığımıyla yaşayabilen biriyim..
bir tek kendimle ..
ama ne seninle oluyor.
ne sensiz.
zaman ..

Şeyma Karakoç

Baba

Gittiğimden beri küçük bir zeytinalı çıkmış mezarında.
Zeytinim, zeytingözlüm diye severdin beni..
Belki cennette bir zeytin bahçen vardır baba..
Kişi sevdiği ile beraber derler ya
Sen hep sev bizi..
Gölgesinde oturacağımız zeytin bahçemiz olsun.
Allah herkesi sevdiğine kavuştursun.

Şeyma Karakoç

Baba'm

Bir Deniz Yıldızı Olamasam da
Fosforlu Yıldızlar Astım Tavana..
Babam Hep Deniz Kabuğuna benzetirdi beni ..
Sebebi yüregimdeki boşlukta..

Şeyma Karakoç

Beni Uyandırma

beni uyandırma çünkü ben uyanırsam
her şey senin için zorlaşır benim için kolaylaşır.. hayattaki en cesur insanlar
kaybedecek bir şeyi olmayan insanlardır..
Ve yanılıyorsun, cesurlar ölmez, uyanır.!
Bırak sana inanmaya güvenmeye devam edeyim.. Başka türlü de ikimizi de üzer..
Bırak çocuk olmaya devam edeyim..
çünkü büyürsem gerçeklerin peşine düşerim..
Ben elime pamuk sekeri verdiğinde inanan bir çocuk olmak istiyorum.
Beni uyandırma ..
Beni uyandırsan Aşk masal olmaktan çıkar..
Beni uyandırırırsan aklımı kullanırım.
Zihnimi kullanırım..
Kibrim oluşur önce sonra egom.
Ve hırs..
Beni uyandırma çocuk rüyalarımaya dalayım..
Ne sen 4-4 lüksün ne ben..
Öyleyse bırak hatalarımıza gönüllü inanan bi kuş gördüğünde havaya bakan pamuk
sekeri elinden alında ağlayan bir çocuk olayım.
Beni uyandırma.
Uyanırsam Gargamel olurum..
Uyanırsam Affedici olmayan kötü karakterlere bürünürüm..
Cellat olurum..

Şeyma Karakoç

Benim Eserim

beynimle savaş halindeyim..
kazanırsam kaybedeceğim..
bu sığ sular benim eserim..
yelken açmaya hazır değilim..

şüpheler .. şüpheler ..
her zaman böyle başlar derin düşünceler..
kimse anadan doğma güvenmez kimseye..
ya bekler, ya dener ..

bir deneme tahtası gibi , eserler..
kullan at, kullan at..
silmek gelmez akıllara ..
temizlemek, inşaa etmek, onarmak ..
hep dener , hep dener ..

kimse beklemez sabırla..
kimse beklemez içtenlikle ..
hani nerede samimiyet?
neden bu soğukluk?
bu mesafe?

şeyma Karakoç

Bomboş

Boş bir sayfada boş bir insan.
Bomboş sözlerle kendini avutan.
Boş bir salonda kendini alkışlayan.
Boş..
Sadece Boş olan !

Şeyma Karakoç

Bosna

Boşnak kime denir ?
Kalbinde Bosna acısını hisseden herkese Boşnak denir.

Şeyma Karakoç

Burdayım.

Biri twitter a hala tiktok cekmeyen vakko cantasi olmayan baba parası yemeyen kızlar var mi ? yazmış.

Burdayım. bıraktıkları yerde. gelene kapı açmaya niyetim yok. ama gitmeye de gönlüm razı değil. varsın tiktok ceken, oje suren, un kurabiyesine benzeyen yüzler, dekolteyle güzellik vaad edenlere gitsinler. burdayım.

olduğum yerde mutluyum.

kapım kitli. yalnızlık, çift kişilik aşklardan daha güvenli.

Ki ben uğrunda tüm Dünya'ya sırtımı dönmem gerekirse dönerim.

Fakat sen bu aşkı kirletirsen sensiz bu aşkı yaşamayı da çok iyi bilirim.

Şeyma Karakoç

Çay

Ben senden aşk dilenmeye gelmedim.
Yeniden başlamaya niyetim de yok.
Acının kucağına kendimi tekrar teslim etmek de istemem..
Kırgınım biraz evet ..
Ama kalbimle oturur bir çay söyleriz.
Soğuruz belki..
Belki içimiz ısınır..
Yine birbirimize kalırız,
Ama merak etme hallederiz biz..

Şeyma Karakoç

Çocuk

Sİnesinde yatacak yer arıyor hazanları
Kemaline erdiğini göstermeye çalışıyor
Çocuk

Berk berk koparken yuvasından
İki ayağını düz tutmayı öğreniyor
Çocuk

Tufanlar patlıyor olsa da yüreğinde
Akisleri götürmüyor acı mazilere
Çocuk

Girdapların en deliğine girse de
Zümrüt tepeleri aşıyor herkese
Çocuk

Kesretin hülyasına mübtela olsa da
İhtiraslı bakışları sorgulanıyordu
Genç, çocuk.

Şeyma Karakoç

Çocuklar

Hayata benim gözlerimle bak.
En güzel resimleri gözlerinle çek.
Kayıt yeri hafızam
Yeryüzünde, dağlarda, taşlarda bile
yıldızlar olsun..
Gökyüzü masmavi ..
Kuşlar gibi kanatlar'ın olsun.
Bulutları kucakla,
Bembeyaz...
Hayata benim gözlerimle bak.
Biraz çocukça, çokça toz pembe.
Yalnızlığı kucakla,
Kaçmaktan ve gitmekten korkma!
Yüreğini yanında taşı.
Ona sadık kal.
Hayata benim gözlerimle bak.
Çocukça, safça ...
Çünkü çocukların korkusu yoktur.
Uçurumun sonrasını düşünmezler.
Sonralar önemsizdir.
Çocuklar toz pembedir.

Şeyma Karakoç

Deniz Kabuğu

Deniz uğultularını bilirsın, dalga seslerini ..
Nice insanlar yürüyüpte derdini anlatmış, fısıldamıştır sahil kıyısında suya ...
Zannetmek sadece insanda kabuk bağlar; yaralar..
Denizinde kendine has kabukları (yaraları) var...
Hani biz gülemediğimiz ve gülmek istediğimiz anlarda başkasını güldürmeye çalışırız
ya...böylece mutlu oluruz..
Su'da böyledir...
Kabuklar sahilin kıyısına vurur. Sen bu garip şeyi kulağına götürüp uğultuyu, fısıltıyı
dinlersin..Ve hatta gülümsersin...
Ama mağrifet nerededir biliyor musun ... (Gerçek gülünecek şey;)
Su sesi öyle bir şeydir ki..
Sahil kıyısında konuşulan bütün kelimeleri, bütün insanların cümlelerini karıştırır.. Su
büyüktür.. Çok büyük... çok derin...
Ve senin sırrı'n herkesinki içinde kaybolur..
Aslında sen bu tuhaf şeyi kulağına tuttuğunda o yüzden gülersin, sevinirsin. Sırrı'nı
(kabuklara) kayıplara karıştırmıştır su..
Sahil kıyısını suyu herkes sever..
Çünkü gülümsetici sihri vardır..
Ben de bir sırrımı sakladım buraya..(deniz kabuğuna)
Artık Sen de kalmalı ..
Çünkü ben başka gülümsetici sihir buldum..(SEN)

Şeyma Karakoç

Doğutan

Bırak varsın güneş batıdan doğsun.
Ümit varsa çöller serap olsun
Lacivert, siyah, mavi hep yeşille dolsun.
Elimiz semadayken yüreğimiz hapsolsun
Nehirler akıp dursun gün ışığında
Tepelerden bir tek taşlar uçsun.
Doğruluk kötüye vurmaksa, ezilen bir tek;
O taş olsun.
Gönüller gökyüzünde uçup ruhlarla buluşsun.
Umutlar üstümüze yağsın damla damla
Tek bir ateş varsa sonsuzlukta
Acınan bir tek ardımızdaki gözyaşına olsun.
Nehir dursun, sular yokolsun, güneş ister doğudan doğsun.
Ağlamak yudum yudum gök yüzüne ise
Tüm aşklar Allah'a olsun..

Şeyma Karakoç

Dönence

Bir sen aşık bulut gökyüzünde
Bilsen ne yaralı kuş gibiyim.
Bir sen varsın gönlümde
Bilsen ne dünyalar var gökyüzünde

Bir bulut gibi dönence
Bu Dünya gibi yalancı
Bir gururdur kapsamlı
Aşk sarmış her yanı

Her yer boşluk bana.
Şu masmavi gökyüzünde
Her yer karanlık bana
Şu dönence hayatta.

Şeyma Karakoç

Dua

Allahım onu sana emanet ettim..
Hatalarını affet, günahlarını bağışla ..
Yanlışlardan koru ..

Düşünsene biri senin için dua etmiş, duamdasın demiş, senin hataların için af dilemiş ...
Ayan olmuş belki de.. kim bilir ...

Sevmek kimi zaman sessizce beklemektir..
Kimi zaman sadece Varlığı için şükredebilmektir..
Kimi zamanda onu kendinden koruyabilmek için , önüne bakmaya çabalamaktır ..

Onu Sevmek fedakarlıktır..
Hep kendine istemek, benim olsun demek; benimle olsun demek, sadece kendini sevmektir ..

Allah için severken kendinden bile vazgeçtiğin oluyor ya işte sevmek , öyle sevmektir ...

Şeyma Karakoç

Duvar

"insan birine koşarken tüm dünyaya sırtını çevirmeli." demiştim ya sana ..
öyle duvarlar ördün ki koşamıyorum..
ama gitmiyorum da..
oturduğum duvarın başına bekliyorum..
duvarın diğeri tarafında olsan da ,
orda olduğunu bilmek yetiyor bana .

Şeyma Karakoç

Düz Yazı / 1 Kasım

Laf var icraat yok ifadesini çok severim.

Ben de laf yok icraat çok.

Günümüzde güvenmek ya da sevmek, değer vermek, kalp ile değil, davranışlar ile değil, sözlerle ilerlemektedir.

Çünkü insanlar artık kalpleri göremeyecek kadar vakit telaşındadır ..

Çabalamak, mücadele etmek, savaşmak, denemek, test etmek, güvenmek kelimelerinin yerini, tek bir kelime almış: Yorulmak .

Herkes bıkmış durumda .

Hızlı olmayan hızlı gelişmeyen her şeyden bıkmış durumda.

Ama sayımız az da olsa , birileri için hâlâ söz vermek söz tutmak sabır göstermek erdemli yaşamak önemli ..

Kasım .. Hoşgeldin..

Eylül'e şiir yazıp duruyorlar diye sitem ederdim..

Neden Kasım'a şiir yazmıyorlar diye ..

Ben en özel satırlarımı sana verdim..

Kasım .. Hoş geldin ..

Şeyma Karakoç

Düz Yazı / ayrı yazılan -de eki

bu gecede böyle geçti..
yazdım bir kaç saniye önce ..
durdum ve biraz bekledim .. hatta 2 gün bekledim..
hiç gözüme batmadı, -de nin ayrı ya da bitişik yazılması. Hatta günler sonra fark ettim.
Fakat Türkçeciysen 5. satıra gelene kadar -de nin ayrı yazımını sorguladın.
-de ekini bitişik yazma huyumdan vazgeçemiyorum. sanki bir ek ile bir kelimeyi
ayırınca etten tırnak koparmış gibi oluyorum. Evladını anneden uzak kılmış gibi.
Türkçeciler bu konuya çok takıyor ama yazar ,duygusal ve naif bir matematikçi olarak
herkese biraz kural dışına çıkmanın bizi çocukluğumuzda yaramaz tatlı çocuk kalbimize
yakınlaştırdığını ruhumuzu çocuklaştırdığını hatırlatmak istiyorum.
Bu gece de böyle geçti.
Dün gecede böyle geçti

Şeyma Karakoç

Düz Yazı / Kişilik

saçma sapan korkularım olmadı hayattan.
Ekstra beklentilerim olmadı.
Ne kimseye yalakalık yaptım
Ne sahteden samimiyetler kurdum.
Hep dobra oldum.
Yani benim kimseye ve kimsenin dedikodulu muhabbetine ihtiyacım yok.
Benim yalnızlık korkularım yok.
Hele kendimi yamamaya hiç ihtiyacım yok.
Zira ordan burdan yırtılmış kişilik özelliklerim yok!
Zirveye ulaşmak için birinin sırtına binmeye ihtiyacım yok.
Yolda yürümek için birinin koluna girmeye ihtiyacım yok.
Ayaktayım.
Ayakta duruyorum.
2 ayağım, komutları doğru ileten aklım ve hissedebilen kalbim var..
Zaten zirvedeyim.

Şeyma Karakoç

Düz Yazı / Mimosza'dan B aşk a

En sevdiğim çiçek mimozadır benim.

Küstüm otudur diğer adı..

Dalından koparsan hemen küser, boynunu büker sana...

Ancak mimozalar aşkın olduğu bir yere gidileceğini anlarsa; ona çok iyi bakan bir kadına gideceğini anlarsa, dimdik durur adamın ellerinde.

Mahcup etmezler, vefalıdır ..

Merhametlidir...

Dalından kopsalarda küsmezler artık sana...

Bir papatya gibi olasılığı yoktur.

Seviyor sevmiyor diye vaktini alıp umutlandırmaz seni... Her bir dalını tek tek koparttırmaz sana !

Dalından kopardığın an ; ya ölür ya yaşar; belirsizliği yoktur !

Zamanı da yoktur oyalamaz seni.

Dedim ya vefalıdır mimozalar ..

Acımasız görünürler bu yüzden..

Kimi çiçeğe göre saçma.

Ama o acımasızlıkta iyilik çoktur sana ...

Kalbi olan anlar bunu...

Ve kalbi yoktur hiç bir çiçeğin mimozalardan BAŞK'a

Şeyma Karakoç

Düz Yazı / Öğretmenlik

Ne olursan ol, kendinden bir şey katacaksın..
Farklı olmaya çalışma.
İnsan kendisi olduğu zaman diğerlerinden farklı olur ..
Misal ben hususi sonucu 1299 çıkarırdım derslerde ,
Bir an da Tarihten bahsederdik..
Yahut soru çözerken Ali markete gitmezdi ,
Yahya Kemal giderdi..
Sessiz Gemide el sallardık.
Şınav günü gelip çıktığında en alta küçük bir söz iliştirirdim NFK dan..
Öğrencilerim nazlanıp küstüğü vakit
Nazım'dan küsmek şiirini okur.
ben de sana küstüm, ben de seni seviyorum derdim..
bu liste uzar gider ..
Bir şekilde öğretmenlik şiir gibi olurdu..
Öğretmenlik şiir gibidir,
okuyabilene ..

Şeyma Karakoç

Düz Yazı / Sen gibi

Bazen öylesine boğuluyorum ki,
sığ ya da derin bir su da,
hiç fark etmiyor suyun nasıl coştuğu
ya da coşmadığı;
ben boğuluyorum,
öylesine boğuluyorum ki;
çok ağrıtıyor bazı şeyler.
Bazı şeyler, bazı kimselere anlatılmaz.
Çünkü bazı konular,
bazen hayatımızın öyle bir zaman dilimini ele geçirmiştir ki;
öyle duygular içine gireriz ki
ve hiç kimseyi bu duygular içinde boğmaya hakkımız yoktur.
(Zamanlama gerçekten yanlış mıdır?
-ama kader her yerde mutlaktır-)
O kimseyi sadece biz bilmeye mahkumuzdur...
SEN gibi

Şeyma Karakoç

Düz Yazı / Yarınsız düne dönmekten korkma !

Çölde bir serap görmek ne kadar güzelse o kadar acıdır umudun sadece görünür olması..

Yaktığın mumların bir zaman sonra söneceğini bilmek nedir öyleyse?

Umut sadece görünür mü göze, yaşamak neden imkansız gelir bize .?

Neden hayaller hep kırılır?

Kuş olup uçmak herkesin istediği olanaksız şeyler iken bu imkansızlık kutusuna neden gerçeklerde atılır?

Ne kadar imkansızlıklar içinde yaşıyoruz bu hayatta.

Herkesin kurduğu bir hayal var hatta daha fazlası...

Hayatın yokuşlarında bu hayaller hep cebimizde mi?

Ne kadar acımasızsın sen böyle!

Yollarından çıkarken tüm insanlar, ceplerinde hayalleriyle yolu aşmaya çalışır.

Ne var ki çakıl taşları hep yaralar bizi, yaralarken neden susarsın ey gönül!

Niye biriktirirsin içine, taşmaz mı sanırsın bu gönül?

Ve ağlamazsın.

O taşlar hep yaralar seni.

Ve hayatın yokuşunda sonuna varmışken yolun; Cebinden bir parça hayal düşer ..

Aşağılara.

Çok derinlere...

O yol artık yaralar seni, yolun sonuna bir adım kala; belki de daha fazla gibi görünen çok daha az kalmış o yol, yaralar seni.

İsyan edersin, yürüyemezsin ve ağlayabildiğin kadar ağlar ve haykırırsın.

Bir adım atmak zor gelir sana.

Ama mutlu değilsen o anda

Bir adım kalsada yolun sonuna;

"Razı olma o çakıl taşlarının cebinde hayalin,

aklında umudun olmadan

seni yaralamasına ...

dön zor olsada..

dön..geriye...

bir kez daha mutlu yaşamak adına"

Şeyma Karakoç

Düz Yazı /aşk

Seninle aynı ortama girip aynı oksijeni paylaşabilirim..

Ama bu nefes almak mı , bunu sana anlatamam..

Sana sevdiğimi söyleyebilirim..

Seni Seviyorum .. Ama nasıl sevdiğimi anlatamam..

gözlerine bakabilirim uzun bir müddet, ama kalbimin nasıl çarptığını duyamassın çünkü gösteremem..

Seninle konuşabilirim.. ama sen hakkında değil ama ben hakkında değil ve biz hakkında değil..

seninle yan yana ya da karşı karşıya oturabilirim ama kalbimin bir buz parçası olduğunu neler olup bittiğini söyleyemem..

Sen güldüğünde en sevdiğim çiçeği kokluyor gibiyim ama bu konulardan seninle açık açık konuşamam...gözlerine bakıp şiirler yazamam ...

ellerimin soğudunu gösteremem.. seninle serin akşamlarda aynı gökyüzünü

paylaşabilirim..ama geceleri pencereye çıkıp , yıldızlara gülümseyip istanbulun ışıklarına bakıp , neler söylediğimi duyuramam sana.. Cesaretsiz olduğum için değil ,

kaybetmekten korktuğum için de değil çünkü insanları bir gün zaten kaybedersin.. sadece seni üzmemek için ..

gördüğün gibi;

Aşk insana özgürlük verir. Aşkı itiraf ettikten sonra mutlu olursun,istediğini yaparsın ,çünkü artık sahte değilsin, gizlenmek zorunda değilsin.. İsteddiğini yapabilirsin.. Ama

özgürlükte bir yere kadar istediğini yapmaya izin verir.. senin özgürlük alanına

girdiğimde benim özgürlüğüm gördüğün gibi biter...

evet ; bana ne hissettirdiğini sana anlatamadıktan sonra, sevdiğimi söylemenin nasıl bir manası var(sende) bilmiyorum..

ama Benim elimdekiler bunlar .. bunlara şükredip gülümsüyorum.. çünkü yaşadığımız sürece her şey için umut vardır...

aşk iki türdür ... Ya acı (sana zarar veren) ya da mutlu (sana huzur veren) ..

sana bakmak bana huzur verirken şimdi ise acı duyuyorum..

ben seninle mutlu olmak istiyorum.. bu mutluluk birlikte olmasa bile, sen mutlu ol istiyorum...

Behçet aysan ın bir eflatun ölüm şiirinde dediği gibi; sen bana git dersen ben giderim.. silinirim yok olurum...

ama kal dersen de kalırım ... vazgeçtiğin an biter savaşın sende vazgeçeyim mi?

Yoksa savaşayım mı sen söyle bana

(kalbinde bizim için savaşacak bir umudum var mı?)

Şeyma Karakoç

Düz yazı /eksik

Kırılıyoruz, kırılan yerlerimizden tekrar tekrar. Parçaların boyutlarını beğenmemişler ufaltıyorlar bizi. Bir ayakkabının altına ne kadar çok ufak parça alıp ezerlerse o kadar kardalar. Oysa kimsenin çıplak ayakla basmaya cesareti yok. Çünkü dokunsalar yanacaklar. Çünkü dokunsalar acıyı hissedecekler. Kimse hislere doğrudan temas etmiyor. İnsanların dilini süslediği "his" kelimesi gelip geçici heveslere konu olmaktan başka bir işe yaramıyor. Oysa hisler biter mi? Anılar kaybolabilir mi? Zamanla üzerine eklemeler olur. Aşkın üzerine nefret eklendiği gibi. Geçmişin üzerine geleceğin eklendiği gibi. Hisler kaybolmaz, ya onunla yaşamayı öğrenirsin ya onu görmezden gelmeyi. Kalbimde hissettiğim kocaman şey yoğun bir eksiklikten başka bir şey değil. Eksik hissediyorum. Yarım hissediyorum.

Şeyma Karakoç

Düz Yazı /uzak

Uzaklaştım.
Her şeyi, her ayrıntıyı, her geçmişi,
Baştan sona düşünüp
Parçaları beynimde oturtabilmek için.
Yaşadığım kaç çocukluk hatırasının yalan
Kaçının gerçek olduğunu öğrenebilmek için.
Yaşama tutunabileceğim yapay çiçeklerden çok
Canlı çiçekleri bulup
Bahçemi düzene sokabilmek için.
Oksijen için.
Ne dersin çok mu geç kaldım
Bu yaşama tutunabilmek için?
İnsan neden uzaklaşır biliyor musun?
Göremediği ayrıntıları görebilmek için.
Bazen de sevip sevmediğini anlayabilmek için. Uzaklaşır, uzaktan izlemek için.

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/ Aşkın Tanımı

net olmak önemlidir..
neyi istediğini bilmek ..
kalbinin bir duruşunun olması ..
mesela seviyorsan tüm Dünya duymalı gerisi umrunda olmamalı..
"ben seviyorum geriye kalan hiç kimse umrumda değil.." diyebilmelisin..
hatta aşık olduğun insan bile umrunda olmamalı..
şimdilerde sevgilisi olduğunu saklayanlar çok fazla,
çünkü başka ihtimalleri kaçırmak istemiyorlar ...
Herkes birilerini kafasında ihtimal ya da yedek olarak düşünüyor..
bu aşk değil.
Belki sevgi
belki heves, hoşlantı
belki yaşlılık belirtisi ama aşk değil..
ya da sevgiliyi köle hizmetçi gibi kullananlar da var..
ben kalbimde duruşu güzel bir AŞK yaşattığım için mutluyum..
bir duruşum var ..
ve bu duruşa sevdiğim adam bile karışamaz, yıkamaz..
çünkü bazen AŞK, tek kişilik daha güvencedir.
Kalbindeki AŞK ı öyle korumalısın ki ,
onu kirleten herkesi hayatından çıkarmalısın..
ki ben uğrunda tüm Dünyaya sırtımı dönmem gerekirse dönerim.
Fakat sen bu aşkı kirletirsen! SENSİZ bu aşkı yaşamayı da çok iyi bilirim...
aşk karşdakinin marifeti değildir..
aşk bizim verdiğimiz sevgi, merhamet, emek, histir.
Bizim kalbimizdir..
sadece bizim kalbimiz ..
kalbinin temizliği ölçüde aşkın da hem büyük hem temiz olur..
Aşk; kaş, göz, boy, pos değil tamamen bizim kalbimizdir..
Bir nevi kendi kalbimize hayranlık besleriz ..
Kalbimizin yansıması ise bir insanda hayat bulur ..
Benim için o insan SEN sin..
O ruh SEN sin ..

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/ Babam

Bir çok hikaye anlatmıştı babam.
Bir çok söz söylemişti hatırlamam için,
Bir çok soru sormuştu gizlice,
En son bir kuyuya atlamam gerekmişti..
Atlamıştım korkusuzca.
"Kara gözlüm" demişti...
Daha önce kimseye söylemediği bir şeydi..
Bugün anladım ben,
bana neden "yüz verme astarını isterler" dediğini.
Ben, bana neden kara gözlüm dediğini
Bugün anladım baba.
"bugün anladım neden kimseye söz verme dediğini
ve neden kimseye söz vermediğimi..
ben, bugün anladım! "
"Artık daha güçlü hissediyorum.
Artık açıklama yapmıyorum insanlara.
Artık daha acımasız ve daha fazla korkusuzum.
Emin adımlarla ilerliyorum bildiğim yolda,
bildiğim sona.
Ben artık istediğim için can yakıyorum,
kırıyorum ve toplamıyorum.
Daha saçma bahanelerle daha çok insan kandırıyorum.
Daha az açıklamalarla daha çok düşündürüyorum. Onlar öldüğümü sanıyorlar,
ama ben hepsini öldürüyorum.!
Ben artık cinayette işliyorum baba.
Hem de teker teker değil..

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/ Dilsiz /2015

Dilsiz konuştu sağıra.
Aralarında bir uçurum oluştu
Kocamandan da kocaman.
Ayrılık vakti gelip çattı.
Kız başka şeyler söyleyecekti oğlana.
Kalbi konuştu dudaklarından evvel
2 kelime çıktı ağzından.
"Ben yapamıyorum."
"Sensiz" diyemedi
Dudakları engelledi kalbini
Çünkü sevdi.
Acı veriyordu kız oğlana.
Kız, dayanamadı onun mutsuzluğuna.
Mutsuzluk bahçesine tohumlar atmıştı
Evvelden evvel.
Şimdi bırakamıyordu onları da.
Oğlan, ilk uzaktan gördü bahçeyi.
Gelmek istedi.
Kız "Yanarsın" dedi.
Engelleyebilirdi ama engellemedi oğlanı.
Çünkü sevdi.
Bırakıp gidecek kadar
çok

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/ Kadın olmak- Adam Olmak-yarım aşklar

Kalbin virgülü olur mu?

Sahi yarım kalan , ukte kalan aşklarımıza şuan kavuşsak kaldığımız yerden aynı hislerle dolu dolu Aşkla, heyecanla yaşayabilir miyiz?

Kalbin virgülü olur mu?

Öylece satır arasında durur gibi dursa tüm yaşam.

Bir anda.

Sevdan kalbinden sökülüp parça parça alındığı zamana.

Geçmişe...

Ve geri kalan ömründe, hep o zamanda kalmak ,yaşamak..

Zaman, mekan ve insanlar ilerlese de o an da kalmak.

Bazen ayrılık olur.

Ama öyle ayrılık olur ki vuslat imkansız dersin.

Ve yaşam ne kadar imkansız dediğin ayrılık varsa, ölüm hariç, hepsini imkansız kılarak koyar sevdanı avuçlarına.

Sorarım sana:

Kalbin virgülü olur mu?

Avucunda kalan sevdanı, o söke söke aldıkları, ayaklarının altında ezdikleri yahut çiğnedikleri kalbine tekrar yerleştirebilir misin?

O ana kadar oksijenden başka her şeyi ama her şeyi tüketen kalbin avcundaki damarlara kan gönderemeyecek kadar kötüleşir mi? Yoksa hissizleşir mi?

Söylesene.

Aşk o an mı biter?

Kavuştuğun an. Yarım kalmadığını anladığın an.

Bittiğini o an mı anlarsın?

Öyle ya da böyle fark etmez.

Çünkü ne zaman biterse bitsin kabullenmez kalp.

Bitti demez.

Diyemez.

İtiraf edemez kendine.

Sonra bu duruma alışkanlık ismini verirler.

Çünkü kolaydır "alışmışsın" demek.

"Kimse bitmiş aşka ihanet etmeyecek kadar merhametli olduğumuzu söylemez."

Vermiş olduğumuz emekler için ayakta durduğumuzu görmez.

Kadın olduğumuzu kadın gibi davrandığımızı onurlu oluşumuzu anlamaz.

Kalbin noktasını kanata kanata, acıta acıta virgüllere kaydırığımızı kimse bilmez.

Mürekkebi gözyaşlarımızdan kattığımızı görmez.

Kimi zaman çocuğumuz için.

Kimi zaman ailemiz için,

Kimi zaman Allah için ama en çok insanlığımız için sineye çektiğimizi görmezler.

Beyler Dünya sizin etrafınızda döndüğü için bu kadınlar sizden vazgeçmiyor değil.

Dünyanın dönüşü hakkında bilgiyi ilkokulda alıyoruz.

Mevzu Kadın olmak kadın gibi davranmak!

Mevzu Adam olmak adam gibi davranmak!

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/ Kimsin?

Kimsin sen dedim, kimsin?

"Tanıdığın kadarım." dedi.

Zaten ben olmayı kabul etmiş gibi.

Düşündüm.. kimdim ben?

Evet "Vardım!" burdayım eskimiş tek kolu kırılmış koltuğun üstünde oturuyordum.

İşte, Burdaydım ben!

Var olduğum kadardım.

Kaldırdım tek kaşımı, kıstım gözlerimi.

Sesimin desibeli çok çıkmasın diyekapattım çenemi, el işareti yaptım saçmasapan. "Var mısınız?" demeye getirdim meseleyi kendime.

Haliyle anlamadı beni. Kendim.

Sonra konuştu; yanlarından bahsetti bana.

"Bir yanım utangaç olsa da bir yanım cesaretlidir." dedi bana. Anlamsızca.

"Hmm" dedim. Çok önemsemiş gibi.

Çok işe yarar bir kelime gibi.

Ama o an işe yaradı sanki. Sessizliği doldurdu.

Tuttu elimden karışık biri duygu hissettim karışık baharatlar gibi. Mideye dokunan.

Ya da bir maydonoz gibi. Küçük yapraklıydı ben de parçalıydım. Paramparça bulutlu.

Konuştuk.

Bu sayede anladım hangi tarafının cesaretlili olduğunu. .Sol. Kalbi o tarafta mıydı? NE fark eder ki kalbi vardı. Ben de vardım. "Var mısınız?" sorusu vardı bir de ortaya karışık.

Kimdik? Neydik? bilmiyorduk o saatten sonra.

Ama vardık.

Hem de

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/ Tohum Kırıkları

İnsanoğlu çok beklediği zaman beynindeki umut tohumu kırılır. Topraktaki tohum kırılması ile eşdeğer değildir bu. Toprakta durumlar daha farklıdır. Gök gürültüleri ve şimşeklerin yardımı ile topraktaki tohumlar kırılır ve ağaçlar oluşur. Fakat beyin topografyası, şimşekler ya da gök gürültüleri ile beslenmez. Burada çok fazla zaman geçirdiğim için, kırılan tohumların arkasında boşluktan başka bir şey bırakmadığını biliyorum. Hansel ve Gretel'in yollarını bulabilmek için bıraktıkları ekmekler gibidir buradaki umut. Kaybolması, küflenmesi ya da savrulup yön değiştirmesi çok kolaydır. Arkanı dönüp baktığında devasa ağaçlar, alacakaranlık ve ipuçları olmayan boşluğu görürsün; eve dönüş yolunu kaybetmiş bir insan olarak.

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/ Vaveyla'dan bir bölüm

İnsan kelimelere dökemediği seviyi içinde tutsak edermiş. Birini çok sevdiğin zaman onu kaybetme olasılığına karşı bu duyguyu içinde tutar insanlar. Zamanla kelimeleri azalır. Kullandığı her kelimededen, "Acaba sevdiğimi anlamış mıdır?" düşüncesi hareketlerini de kelimelerini de sınırlandırır, tüketir. Bir müddet sonra tüm kelimelerin tükenir. Sırf sevdiğin anlaşılmasın diye tek kelime edemez hale gelirsin. Geriye sadece çığlıkların kalır. Her iki durumda da sevdiğini kaybetmiş olursun. Sana yazdığım kısa mesajlar erken vedalar bunun en büyük göstergesiydi.

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/aldatmak 2

Oysa her gun sevdiklerimizi cansiz objelerle bazen bir müzikle yahut bir tv dizisi ile maç ile kahve ile belki bir çiçek ile aldatıyoruz. Onlara daha çok vakit ayırdığımız oluyor. Fakat bir insani bir insanla aldatınca mevzu orda kopuyor. Kim uydurdu bu konuşunca aldatmak hikayesini .. Nerede gerçek sevgi. Kusursuzu sevmek kolay nerede hatalı olanı sevmek. Affetmek size kalmış.

Ona yorumum yok.

Peki ya nerede sevmek duygusu.

Aslında sevdiğimiz egomuz değil mi...

Ne çabuk unutuluyor sevgi dedikleri şey .

Yoksa o da mı ticarete dönüştü.

Belki mutualizm belki de kumar..

Seviyorsanız seviyorsunuzdur.

Sevmiyorsanız sevmiyorsunuzdur.

ki ben uğrunda tüm Dünyaya sırtımı dönmem gerekirse dönerim.

Fakat sen bu aşkı kirletirsen sensiz bu aşkı yaşamayı da çok iyi bilirim.

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/bilmek

Ölen birinin nerede olduğunu bilebilirsin, sevdiğin yukarlardadır.
Yıldızlara gökyüzüne baktığında onları görebilirsin. Bilmek insana mutluluk verir. Güven duygusu verir. Fakat aşk böyle değildir.
Gitmek böyle değildir.
Terk etmek böyle değildir.
Yok olmak böyle değildir.
Bunların hepsi, ama hepsi ölümden farklı şeylerdir.
Yaşayan birinin yokluğu insana ölümden daha çok acı verir.
Senin
nerede olduğunu bilmemek
bana her şeyden daha çok acı veriyor.

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/dürüstlük kardeşlik dost arkadaş her ne varsa

Bana arkadaşını söyle sana kim olduğunu söyleyeyim diye bir söz var. Bu sözü çok severim. Sevmediğim biriyle dost olanla dost kalmam bu benim kırmızı çizgidir. Ama kardeş dediğim insanlar bunu çok da güzel yapmışlar.

Ve benden saklamışlar.

Kime güveneceğimizi şaşırdık diyorlar.

Oysa kim bilir kaç defa kırmızı çizgimize basa basa

Kim bilir kaç defa yalanlarla yüzümüze bakmışlar.

Bilseydim diyeceğim çok söz var.

Mesela..

Eğer bilseydim beraber resim çekip koymazdım sosyal medyaya.

Kardeş olduğumuzu ilan etmezdim oraya buraya.

Çünkü bana arkadaşını söyle sana kim olduğunu söyleyim demişler. Ben bu ilanı yaparken sevmediğim kişileri de ilan etmişim. Bunu anlamazsınız tabiiiii.

İncelikten anlamıyorsunuz, anlamıyorsanız uzak durun.

Net olun. !

İnsanları arafta bırakmayın. Net olun. Net olun ki yollarımızı çizmemize müsaade edin.

Hem onu hem onu avcumda tutayım düşünceleriniz yüzünden kum tanesi gibi elinizden her şey kayıp gidecek. Bunu sevgililik olarak düşünmeyin. Bu her şey için geçerli.

Herkes için geçerli. Gerek yabancı gerek aile gerek özel hayat.

Kırmızı çizginiz olmayabilir. Ama benim var.

Siz yalan kardeşlikler ve gülüşlere önem verebilirsiniz.

Ama ben dürüstlüğe önem veriyorum.

"Bir insan şerefsiz olsun ama dürüst olsun." bu benim felsefem.

Gerçi bu şerefsizlik konusu da kişiden kişiye değişir kalıplara girmiş artık. Herkes kafasına göre bir şeref kavramı uydurmuş. Hayatı yaşama şekillerimiz birbirine uymuyor diye önümüze gelene şerefsiz diyoruz. Neyse konudan sapmayalım. Hayat şekilleri bana uymasa da dürüst insanlar, net insanlar her zaman takdirimi alır. Benden onlara zarar gelmez. Çünkü ancak karşımdaki insan net olursa ben de önüme bakabilirim. Ben de yolumu çizebilirim !Onunla konuşup konuşmayacağıma karar veririm! Her duygu insan için ne yaşıyorsanız yaşayın ama duygularınız konusunda net olun ! Bu korkaklık neden?

Yani diyeceğim o ki , kırmızı çizgimde olan insanlar var.

Kırmızı çizgimde yer alan ahlaklar var.

Ve bu insanlarla uzaktan yakından muhattap olanların hayatımda yeri yok bu kadar net!

Ama sanırım sizin bana ihtiyacınız var ki hâlâ yalan söylemek ile meşgulsünüz.

Yalanlarınız ortaya çıkmayacak gibi yaşıyorsunuz.

Gezin tozun eğlenin ama beni zorla istemediğim insanlarla aynı hayata sokamazsınız. 2 tarafı da avuçta tutma çabası neden?

Zor değil seçim yapmak. Net olun ki biz de önümüze bakalım !

İki tarafı da avuçlarında tutmaya çalışan dostlar, kardeşler ya da her neyse kardeş de dost da değil düşmandır.

Düşmana düşmanlık edecek değilim. Küçük hesaplar insan işidir. Ben üşenirim. Ben büyük hesap yapana inanır güvenirim(Allah)

Gün gelir güneş batıdan doğar yer çekimi gökyüzünden çeker. O zaman hesap vaktidir.

Bazen yaşananlara dönüp bir bakarsın ve kocaman bir iyi ki dersin..

Çünkü yaşananlar sana öğrenmen gereken gerçekleri gösterir.

O vakit bugün kocaman bir iyi ki..

Selam sahte dostlar.

Selam sahte kardeşlik.

Mutualizm yaşantılar.

Orda hayat nasıl :*

Şeyma Karakoç

Düz Yazı/herkesin iç sesinin istediği şeyi dile getirmek

Orhan Gencebay dil yarası der.
Dile getirdiğim şey herkesin iç sesiye bu bana değil başkasına yara olur.
Çünkü mevlana da "ya olduğun gibi görün ya görüldüğün gibi ol" der.
Herkes bir şeyler düşünür.
Ben de!
Herkes bir şeyler söyler.
Ben de!
Ama herkes her şeyi söylemez.
Her doğrudan, her yerde söylenmezmiş.
Burada söylerim o zaman.
Antoloji neden var? Burası benim günlük defterim değil mi?

Birileri mesleğimiz hakkında bir şeyler söylediğinde, asla eleştiri kabul etmez ve kendi tecrübelerimizi ve yöntemlerimizi kullandığımızı söyleriz.
Doğru! Bence de böyle olmalı.
Yetişen her çocuk aynı olmaz olamaz .
Her birimiz melek olursak kusursuz olursak ölüm niye var ?
Nedir bu mükemmel görünme arzusu.
Mükemmel olmak isteyene sözüm yok.
Görünmek isteyene çözüm çok.
Laf var icraat yok.
Konuşan değil harekete geçen kazanır.
Plan kendiliğinden şekillenir.
Plan yapılması hayat boyu bana ters gelmiştir.
Çünkü o planı bozacak Yukarıda Allah vardır.
Bu yüzden harekete geçmek duruma göre şekillenmek en iyisidir.
Kaç yaşında insularız her bir meslek birbirinden ayrı farklı. Aynı noktada buluşulması çoğu zaman imkansız.
Bizi biz yapan bizi ortak noktada buluşturan tek şeydir, toprak, gelenek görenek.
Bunun dışında sunduğumuz hiç bir şey herkesin işine tam yaramayacaktır. Hep bir kusur bir EKSİK kalacaktır.
İnsan kendi açığını kendi bulmalı.
Kendi açığını kendi kapatmalı.
Bunca yıl farklı coğrafyalarda yetişip farklı hayallere bürünüp farklı dalları seçip farklı hayatlar yaşıyorsak.
Herkes kendi farkındalığını kendi oluşturmalı.
Amaç aynı iyi birey yetiştirmek.
Ama herkesin gittiği yol farklı işte.
Aynı yoldan yürüyemez hiç kimse.
Bir tarihçiye gezi düzenle rehberlik yap sanal muzelerde gezintiye çık diyemezsin.
Bir Türkçeciye kendini vererek duygulu şiir oku ya da işini sahiplen ezber yap çocuklara örnek ol diyemezsin.
Bir Fenciye Deneyler çalışmalar yap diyemezsin.
Bir matematikçiye rakamlara yüklediği sanatı, soruyu çözerken kullandığı gidişat yolunu soramazsın.
Matematiği eğlenceli hake getir 3 boyutlu materyaller kullan. Hikayeler anlat diyemezsin.
Kimimiz öğrenci kimimiz cocuğum kelimesini kullanacak kadar bile farklı farklı insanlarız.
Polis değilim.
Hakim değilim.
Şikayet bürosu değilim.

Bireyim.

Ve öğrendiğim bilimsellikleri aktarma yolum sadece beni ilgilendirir.

Benim vicdanımı

benim tarzımı.

Bu kadar farklılık içinde herkes kendi yolunu en doğru kendisi seçer.

Kendi hayat rollerimizde başroller biziz.

Kendimizi en iyi kendimiz biliriz.

Fikirlerimizi düşüncelerimizi en iyi biz biliriz.

"Ne yapabiliriz?" sorusu kadar saçma bir soru bilmiyorum.

Ben daha önce hakimlik de yapmadım polislikte başka meslekte.

Ben nereden bileyim.?

Onu sen bileceksin.

Yardım isteyene herkes koşar.

Ama farklı yollarda yürüdüğümüz yollarda kim kime ne kadar şunu yap bunu yap diyebilir.

Velevki dedik diyelim.

Ben bugün dedim çünkü.

Hoşa gider mi?

Yanlış anlaşılır mı?

İşime burnunu sokuyor derler.

E zaten bunu istemediniz mi?

İnandığım bir şey var.

Herkes kendi işini kendi hakkaniyetine göre zaten en mükemmel şekilde yapar. Fazlası ya da eksikliği ne beni ne baskasını ilgilendirir.

Şeyma Karakoç

Efsanevi

Herhangi bir Şeye
İnanmak
Ve
Umut etmek
Varsa;
YAŞAMAK
Her Şeye ve herkese rağmen
Ciddi bir iş
Güzel bir iş
Bu işin para olarak bir kazancı olmasa da
Dostluk, aşk, keşif, eğlence, acı çekme, özleme
Vatan sevgisi
gibi
Hislerle âlakalı güzel kazançları var
Bu kazançlar
Hisleri ile yaşayan bir insan için
paradan daha değerlidir.
Üzölmek de
Ağlamak da
Gölümsemek de kıymetlidir.
Mutsuz olmak da mutlu olmak da kıymetlidir.
YAŞAM ve YAŞAMAK her duygusu ile müthiş bir eylemdir
Olağanüstü ve efsanevi
Ağladığımız Őeylere gülebilir
Güldüğümüz Őeylere ağlayabiliriz.
Bu yüzden hayat mutsuz olmak için çok kısadır. ELHAMDULILLAH

Şeyma Karakoç

Ego

(Ego)nun kibir olduğunu düşünmüyorum.
Egonun kendini üstün görmek olduğunu düşünmüyorum.
Bence ego, insanın karar mekanizmasıdır,
kendi kararlarını verirken kullandığı bir yol, yöntem, ya da yürüyüş tarzıdır.

Şeyma Karakoç

Eylül

Beni affetmişsin
Ya da gökgüvercin
Ne fark eder ?
Ben sana bir kuş gibi, guvercin gibi gelmedim..
beyaz kanatlarla..
Ben sana bir ağustos böceği gibi geldim..
17 sene toprak altında 'seni' bekleyen..
Şesini duyduğumda günışığına çıkan bir heyecanla..
Ömrümü 4 haftaya saklayıpta
Eylülü ve ölümü göze ala ala..
İnsanlardan kaçarak geldim..

....
Bir ağustos böceğiydim senin için
Topraktan henüz çıkıp, üstümü silkeleyen..
Eylül gelmeden ölen!
Henüz sabah olmamışken,
Gün ışığını ve maviyi göremeden ..
Veda ettim sana..
Dudaklarımı büktüm ..
Kanatlarımı son kez özgürlüğe hazırladım..
Yine de idamıma adını yazdıran bir tavırla.
Ezildi bedenim
Ayaklarının altında ..
Bir ağustos böceğiydim senin için
Eylül gelmeden ölen!

Şeyma Karakoç

Eylül 2

Anormal hiçbir şey yoktu.
Normal bir şey de olmamıştı.
Kadın hüzünlüydü.
Yağmur yağıyordu.

Şeyma Karakoç

Fosforlu Yıldızlar

Bugün yatağımın hizasındaki tavana yıldızlar astım. Bir sihirli değnek şekline benzetmeyi de ihmal etmedim. Işıkları kapattım yatağa uzandım ve onlardan bana ışık vermesini bekledim. Hepsi karanlıktı. Sonra öğrendim ki bana ışık vermeleri için önce benden ışık almaları gerekirmiş. Derler ki "Bir mum diğer mumu tutuşturmakla ışığından bir şey kaybetmezmiş." Ben de mum misali bir müddet onlara ışık verdikten sonra gözlerimi karanlığa teslim ettim. Kendimi yıldızların ışığına emanet ettim. Ve düşünmeye başladım. Düşüncemden yıldızlar kaydı hayatıma. Ama kaydırdıktan kayar gibi. Mutlu bir şekilde. O yıldızlar hayatımdaydı. Yeryüzünde iyi insanların var olduğunu bilmek , vücudumdaki karıncalanmaları yok etti. Yorgunluğum bir çöle yolculuğa çıktı. Huzurluydum. Gözlerimi açtığımda tavandaki sihirli değnek hala yanıyordu. Kendini tüketene kadar yanmaya da devam edecekti.

Gülümsedim.

Ben bir mum gibi onunla ışığımyı paylaşırken o bir alev gibi kendini tüketene kadar beni aydınlatıyordu.

Kendime şordum: Seni tanımayı hak edecek ne yaptım?

Senden öğrenecek ne çok şeyim var.

Şeyma Karakoç

Geçmiş

Beni hatırlamakla suçluyorlar.
Oysa ne çok hatırlamam gereken şey var.

Beni unutmamakla suçluyorlar.
Oysa unutmamam gereken çok şey var.

Bana yaşa ! diyorlar.
Oysa hepsinden daha çok yaşıyorum bilmiyorlar.

Anı yaşa diyorlar.
Geçmişe takılma diyorlar.

Oysa geçmişe takılıp geçmişe geçmemişleştiriyorlar.
Geçmişe kötüleştiriyorlar.

Oysa geçmişe bu an'ım da yapsam.
Bir saniye sonra ki an'ım da yapsam.
Bugüne taşısam da, onu.
Ben onunla mutluyum fark etmiyorlar.

Beni geçmişle ve de geçmişte yaşamak ile suçluyorlar.
Aslında kendilerinin korkuları bu.
Yasadığım için, ayakta durduğum için, mutlu olduğum için
mücadele ettiğim için hatta sevdiğim için bile buna katlanamıyorlar..

İnsanlar ne çok şey bekliyorlar bizden.
Kendi hayat tarzları gibi yaşayalım istiyorlar.
Bizi biz yapan özelliklerimize aşık olup
Sonra onu elimizden almaya çalışıyorlar.

Korkuyorlar..
Benzemekten belki ,
Hatırlamaktan belki,
Belki de geçmiş olmamızdan..
Bilhassa geçememis olmamızdan.

Kendi verdiğim sözler var.
Kendime unutma dediğim sözler var.
Önce kendini sev diyorlar.
Ama sonra kendimi hiç'e sayıp
Sözlerimi unutmamı istiyorlar..

Dünya'ları çelişki dolu..
Dünya'ları karışık.
Bir savaş çıksa ya da afet,
Kim kimin sırtında bıçak ya da yük
görmemezlikten geliyorlar.

Gerçekleri biliyorlar fakat susuyorlar.
Adaleti; olmayan bir sarayda arıyorlar.

İnsanlar her çağda tuhaf

Kendi hayatlarını biz yaşadık sanıyorlar.
Kendilerine vermeleri gereken tavsiyeleri;
Bize verip duruyorlar.

Şeyma Karakoç

Gitmek Gerek Bazen

gitmek gerek bir şehirden ve yürekten..
daha varmadan kalbin durağına,
inmek gerekir erkenden ..
yolculuğa atarken kendimi, sızılar şehrinde..
anılarımı hatıralarımı veriyorum ücret diye..
zamanın viranesinde aczeleri atıyorum kara deliğe ..
gidiyorum
çünkü gitmek gerek bazen..
küçük bir çanta bir kulaklık ..
ve başka hiç bir şeye ihtiyacım yok..
gönül bağları sıkılaşımadan
düğümler gemici düğümü olmadan
denizlere atıp kendimi
BİR gomina vaktince ilerleyip
tüm yeisleri bırakıp arkamda gidiyorum..
çünkü gitmek gerek bazen..
sessizce ..bazen sebepsizce..
vedalaşımadan gitmek gerek..
tüm batıl inançları toplayıp kalbin kapakçığına
ince ince kalbin ortasına bırakıp onları :
"vedalar ayrılık ve acı getirir diye" fısıldamak gerekir ..
belki 13 belki 23 desibel ile ..
yavaş yavaş ...
ve susmak gerek uzaklara gidince..
uzakları yakın yapmamak için..
ne der Yahya Kemal "uzakların daha uzaklarına."

gözlerimi kapatmış bir denizin dibine ilerlerken
yada gerilerken;
hayal ediyorum kendimi..
bir gemi çapası takıldığında bileklerime,
varış noktasında olduğumu anlıyorum ..
bu son durak ..
kaçacak yer yok..
gidecek daha uzak yer yok ..
ve inanıyorum ki ne kadar uzağa gidersen
o kadar uzakta bırakırsın kalbindekileri..
çünkü kalanlar gidenin kalbinde gitmez çoğu zaman..
ne kadar uzaksan o kadar uzaksındır bazen ..
daha hiç kalbin ortasına gelmemişse geride bıraktıkların,
onlar erişmeden kalbine,
bir oda açmadan kendilerine,
sen tatmadan daha o muntazam aşk duygusunu gitmen gerek..
ve der ki en sevdiğim o şiirde ..
seni seviyorum, iste bu yüzden gitmem gerek..

`daha hiç bir şey yaşamadan hatta seymeden gidersen, unutursun..`
ne kadar uzağa gidersen o kadar uzağında kalır insanlar..
bazen de gitmek gerek anlamak için..
gitmene sebep olan o kişi kalbinin ortasına yerleşti mi ?
yoksa kapakçığında mi bekliyor diye..
eğer kalbin ortasına yerleştiyse ne kadar kaçarsan kaç uzaklara..

o kadar yakınında olacaksın bu duygunun..
aynı gökyüzü altında olmak yahut yaşadığını bilmek bile mutluluk verecek çoğu
zaman..
hatta her zaman !
gözlerimi kapatıyorum.
bileklerime çarpan çapanın anelesini tutarsa ince parmaklarım ,
bir delik açılır kalbimde
ve ruhum o küçük deliğe sıkışır
BEN ölürüm...
#SEN yaşarsın ..
o vakit anlarım ki bu gitmeler boşuna..
gitmek kötü bir eylem değildir..
Kalbini ne kadar insana açtığını görürsün gidince ..
ne vakit geri dönüş yoktur.
işte gitmek o zaman kötü bir eylemdir..

Şeyma Karakoç

Gökyüzünde Aşk

Yeryüzünde arkadaşlık var da gökyüzünde yok mu zannediyorsun?
Yıldızlar biz dilek tutalım diye mi kayıyorlar sence,
Yoksa onlarda insanlar gibi duygularına karşılık bulamayınca intihar mı ediyorlar?
Bizim dileklerimiz aslında onlara edilen son dua,
bunu hiç fark etmedin mi?

Şeyma Karakoç

Günlük Defterimden

Sesini duymanın hüznün veren tarafları yok değil.
Fakat sen gülmessen Dünyan gülmez.
Herkes suratsız zombi gibi gezer ortalıkta.
Tüm bu yaşantıyı güzel kılan sensin.
Biliyorum insan bazen öylece durmak ister.
Bulduğu yerde güvenle beklemek.
Hiç bir şey yapmamak.
Susmak ve yalnız kalmak.
Sen buna "Aptal Gibiyim." dersin
Ben, kendine sormaktan korktuğun şeyler olduğunu düşünürüm.
Sen boş şeyler dersin.
Ben, kendine itiraf edemediğin sorunlar olduğunu düşünürüm.
Ne çok şeyi göz ardı ediyoruz.
Ya da annemin deyimiyle halı altına süpürüyoruz.
Küçükken çok hırçındım.
Ve sevgimi göstermemek konusunda hep ısrarcı oldum.
Zamanla beni hayata bağlayan kitaplar ve yasantılar , tecrübeler oldu.
Kendimden büyük insanlarla sohbet etmek en büyük hobim oldu.
Ve duruldum. Sakinleştim.
Insan "kendimden hiç bir şey saklamıyorum" derken
ne kadar büyük bir yalan içinde olduğunu kabullenmek istemiyor.
Oysa kendimize itiraf etmediğimiz kendimizden sakladığımız ne çok sırrımız var.
Ne kadari bize ait bu yaşantının.
Ne kadari sana ait bu Dünya'nın.
Hayatinin merkezine kendisini koymayan insanların en büyük acisidir yalnızlık.
Ve yine kendini bulmuş insanların en kötü seçimidir yalnızlık.
Kendini bulduğunda, kendinden sakladığın şeyleri bulduğunda, en büyük ve gizli
arzularını itiraf ettiğinde kendine, aslında kendinden başka kimseye ihtiyacın olmadığını
gördüğünde, yalnız kalmak istersin.
Bir tur bağımlilik çeşidi olarak görüyorum bunu.
Insanoğlu bu ,
hep yanlış zamanda yanlış seçimler yapar.
Ve bu yüzden doğru seçimler yapanlar da kaybederler.
Ne güzel diyor atalarımız kurunun yanında yaş da yanar.

Şeyma Karakoç

Günlük Defterimden / izmir de bir gün 2015 e uzanan

bu gece izmir de olmak çok istedim kübram..
kader sen ben ve şule 4 ümüz.. Leman Abla baş köşede oturmuş .. akşam yemeği yiyoruz .. öyle sıcak ki ben hastalanmışım 39 derece ateşle final sınavına girememişim

Gece çatıya gizlice çıkıp orada oturmuşum yıldızlar öyle yakın ki..

Aşağıda siz ..

Leman Abla yine hayat dersi veriyor bize ..

Ben çatıdan sizi dinliyorum.

4 ümüz apayrı dünya ama öyle biriz ki ..

Birliğiz ki ..

Sonra Kader ilk kez kordona götürüyor bizi..

Sahilde biraz yürüyüp çimlere oturuyoruz..

4ümüzde kol kola ..

Kaldırımları ne kadar küçük yapmışlar sığmıyoruz .

Kader 'Aynen' diyor ..

Onun her defasında bizi onaylaması öyle rahatlatıyor ki..

İlk kez makarna yiyoruz adını hatırlamadığım o meşhur yerde.

Biraz iyileşiyor gibiyim ..

Ertesi gün okula gidiyorum.

Sıra arkadaşım Tuğba'm sarışın güzelliğim..

Bense kömür karası saçlar ..

Her cebir dersinde sarışın ve esmer diye takılıyor hoca bize. Mutlu oluyoruz çocuk aklıyla.

Hep en önde oturduğumuz Cebir dersine bu sefer en arkada giriyorum..

Cebir hocası geliyor yanıma , masama oturuyor..

üstü kapalı sorular soruyor bana..

bir şey diyemiyorum ona..

ateşim de var.

'Dersler mi senin canını sıkan bu yüzden mi en arkadasın bugün diyor.'

'keşke' diyorum ben de..

Küçüğüm o zamanlar keşkenin insanların kalbini ne kadar eksilttiğinden habersiz , bir umut cümlesi zannedip onu, keşke diyorum.

O hayran kaldığım Cebir hocası kürsiye doğru yürümeye başlıyor. Onun da morali bozuluyor.

Tüm sınıfa bakıyor önce, sonra bana bakıyor.

'Sana bir şey anlatacağım' diyor.

iyi ya da kötü bir öğretmen herkesin icinde bir öğrenciye bir şeyler söylerse öğrenci kendini hep tufah bir burukluk icinde hisseder..

ben de öyle hissettim..

Anlatmaya başladı.

'Ben nasıl Dünya'ya geldim biliyor musun Şeyma?

Annemin hiç çocuğu olmuyormuş bir gün Allah'a dua etmiş. 1 çocuğum olsa keşke.

Ondan sonrakiler ölse de kabulüm demiş. Sonra ben doğmuşum.. Ve benden sonra doğan her kardeşim yaşayamadan ölmüş. Ben daha doğdumda öğrenmişim keşke dememeyi o yüzden Şeyma, hayatın ne getireceğini bilemezsin. Asla keşke deme.'

Cebir dersinden geçtim. Ama en önemlisi dilimden keşke kelimesini çıkardım..

Ne zaman bu kelimeye rastlasam derin bir sessizliğe gömülüyorum..

Cebir Hocamı yurt arkadaşlarımı

Leman Ablayı Sultan Ablayı , kızı beyzayı hatırlıyorum..

Akşam edilen sohbetlerimizi tuşlu telefonlarımızı radyo dinliyor oluşumuzu, ilk karşılaşmamızda şule ve bana nasıl kucak açtığınızı ... o zamanlar bilmiyordum hepimizi aynı yaranın eksilttiğini siz öldükten sonra anladım eksikliğimin derinliğini..

İzmir güzel şehir diyorlar.
Bana hep korkutucu gelmiştir.
Tanıdığım en güzel insanları kaybettiğim yerdir orası.
Vedalaşırken elime saksıda bir çiçek tutuşturup.
'Al bunu' dedin.
'benden sana kalsın'
'İsmi nedir bunun' dedim.
Leman dedin..
Kader, Kübra, Şule (ve ben) bir biz kaldık geride.
Bir gün tekrar orada buluşacağız biliyorum..
orada yazmamız gereken bir hikayemiz var.
yarım kalan ..
(K,K,Ş,Ş)

Şeyma Karakoç

Günlük defterimden 1

Bana göre insanlar kendi hatasını kendi telafi etmeli.

Yandaş olmak.

Bilemiyorum.

Düşene bir tekme atmak kimi zaman doğrudur.

Çünkü bazı insanlarda bu doğru yönde gelişen hırsı uyandırır.

Tüm insanlar kendine en yakışan duyguyu öncü tutmalı kendine.

Dik durmak, sabırlı olmak, inancın bitmemesi önemli bir şey.

Her şey'e olan inancın. Bu yüzden doğru duyguyu seçmeliyiz.

Şeyma Karakoç

Günlük defterimden 2

Çember daralıyor. Peki büyüyen kimin çemberi?
Herkesin bir özel çemberi olduğunu düşünürsek birisi çemberini büyüttüğünde birisi ya da birileri küçülüyor.
Tıpkı ağzına kadar dolu bir fındık kavanozunda, bir fındığın ceviz olmak istemesi gibi.
(Bencillik)
Peki, kavanozun dışına kaç fındık düşer.
(Ki en iyi ihtimal kavanoz kapağı açıksa)
Sahi, acaba kabuğu çatlayan fındık, içi göründü diye (iç dünyası) üzülür mü?
Yaralanır mı?
Kırıldığı aşikar.
Mümkün değil dönüşümlü acılar çekmek.
İçimizden biri ya da bir kaç aşağı düştü.
Aşağıya düşen hangi fındığın geri yukarı tırmanabildiğini gördünüz?
Tırmanmak çaba ister, güç ister.
Kabüğünü kaybetmiş biri neden yuvaya (iç dünyaya) geri dönsün. Kim ister bir cam içine girip de tekrar düşmeyi göze almayı?
Peki ya içeridekiler?
Onlar?
Onlar kavanozda sıkışanlar, orada acı çekenler?
Herkes gücü yettiği kadar acı yüklenir.
Kimisinin darlaştırırsın yuvasını.
Kimisini bile bile intihara mecbur bırakırsın.
Hangisi daha ... -
Bilemiyorum...-
Aşağı düşen bizdik Abi
Alanımız oldukça genişletildi.
Yaramız oldukça dayanılmaz.
Bir anda her şeyin kaybolur.
Yuvan..
Evin..

Şeyma Karakoç

Günlük defterimden 3

Kalabalık bir tren istasyonundaki sessizliğe dayanamıyorum.

Vedalaşmayı sevmediğim doğru.

Çünkü insanların ikinci yüzünü belki de ilk yüzünü görmeye tahammülüm yok.

Ağlayana eşlik edememiş olmam neden garip karşılanıyor?

Asıl tuhaf olan, bize karşı sadece vedalaşırken doyasıya sarılıp sevgi sözcükleri söyleyen insanlar değil mi?

Arkamızdan dökülen sular kimin yanan ateşini söndürür?

Kalanın mı?

Gidenin mi?

İçimdeki ateşi kim yaktı?

Her zaman ateş midir acımasız olan ?

Güneş bizi ısıtmaz mı?

İyi düşünmek gerek, tek düzelikten çıkmak için

Bazen buz parçası yakmaz mı parmak uçlarımızı?

Şeyma Karakoç

Günlük defterimden 4

Bazı insanları sevmek için özel bir çabaya gerek yoktur
Ama bazılarını sevebilmek için uzaklara bile gidersin.
Kişi bazen duygularını çözemez içinde.
Ama herkesin bir çözüm yolu vardır
iyi ya da kötü.
Doğru ya da yanlış
Ben hep kaçıyorum.
Uzaklara
Her şeyi beraberimde götürüp aynı hayatı yeniden kuruyorum.
Şimdi anlıyorum bazı şeyleri.
Allah kendisini sevmen, görmen, tanıman için sana bir yol gösterir.
Eğer bu yola girebilirsen başlar mücadelen.
Ben girdim.
Başlarda bedeli ağır geldi.
Ama şimdi söylenecek tek söz var onun için.
"Hakkı bulmama sebep oldun.Hak ile arama girme!"
İçeride bir yerde sevdiğini düşünürsün hala.
Bu duygu o kadar yabancı ki sana emin olamıyorsun.
Evet yolda yürüyordum ve dünyalıklar vardı çevremde.
Çok oyalandım.
Ama asla amacımdan sapmadım.
Belki Allah ile son nebzedeki buluşmam gecikti.
Fakat ben hep verilen görevi yaptım.
Hızlı yürüyememek tek suçum.
Pişman mıyım?
Hayır.
Bana hiçbir kötülüğünüz olmadı.
Toplasan yarım saat varsın kafamda.
Daha fazlasını istedim mi?
Hayır.
Çünkü ben, seni hiç, hiç isteyemedim.
İstemedim.

Şeyma Karakoç

Günlük Defterimden 5 / Yurt

99 depreminden sonraydı.

Yeni evimize taşındığımız hafta doğum günümdü.

Okula gidemeyecek kadar küçük yaşıyordum.

Evde tek başıma kaldığım günlerden bir gün kapı çaldı.

Kapıyı açtığımda bir poşet vardı.

Diğer çocuklar gibi marketten aldığımız çikolatalar ya da dondurmalar olmadı yaşamım boyunca ama o gün p kapıda o poşette kardeş sayımız kadar çikolatalar vardı.

O zamanlar onu senin koyduğunu anlamamıştım baba. Ama şu an biliyorum o senden başka kimse olamazdı.

O sendin.

Değişmeyen tek şey benim küçük kalbim.

Bu küçük kalbime ne çok şey sığdırdım bilsem .

Şeyma Karakoç

Hayal kırıklığı

İnsanları hayal kırıklığına uğrattırın.
Sanki sizin üstünden hayal kuruyorlarmış gibi.

Şeyma Karakoç

Hücre

Elime düşmüş ışksız akşamlar
Her akşamda buğuladığım bir yaram var
Beni çökerten
Yitirdim tüm yokluklarımı
Artık hiç bir anım yok.
Üşüyorum,
Ağlamaklı gülüşüne.
Kızılığın yakıyor tüm vücudumu.
Yangınım bir parça daha hüzün atıyorum
Sevdiklerim tutuşturuyor hüznün ucundan
Paramparça oluyor tüm vücudum
Yanıyorum.
Kalbim kırılıyor büsbütün ama ruhuna işlemiyor kırılan parçalar.
Yüreğimde bir boşluk
Tüm yaralarım düşüyor boşluktan aşağı.
Kanıyor gözlerim,
Parmaklarım senden düşen bir parça arıyor.
Neredesin hüznüm.
Neredesin Anne.
Sonu yok mu bu hücrenin
Yitirdiğim bir gün daha.

Her şey bitti mi artık?
Sen gittin her şey bitti mi?

Yeniden başlıyor gün
Her günün bitişinde bir gece.
Uyuyamıyorum
Bu gecelerde bana eşlik eden iki şey var.
Bir yıldız ve gökyüzü
Mavi
Kör olmuş olmalıyım artık.
Ağlamak bir ibadet gibi her saat yanı başımda
Gölge bile güneşte beni terk ederken ben her şeyi terk edip gitmeye hazırım
gitmiyor bu ırmaklar.

Şeyma Karakoç

İssız tarlamda gamsızlar

ılık bir gözle bakışın yüreğime,
Sabırsız geliş ve bütün ciğerlerime işler.
Sensizliğı i hissedenden tek yer değilse bu
kalbim.
İşığı nı verir misin? Tekrardan bedenime.
Zalimliğini alır mısın? E llerimin
çizgilerine.

Tutsak bir aşkı çiğnemek daha kolay seni
çiğnemekten. Ah şu yanan kalbime bir odun daha, bir kömür da ha...
Razı olma artık buna " ya alışamazsam"
Lanetlidir bu Dünya
Alışmak güç verecekse şana, konuş.
Mani olma; Şu aciz toprağın sağırlığına.
Deli.. divane .. . ve de şair, cehennem zorunlu mudur yazarlara.
Ağlamaksa yakışan delikan lılığa, ağla be gülüm... mezarına.

Geri dönmemek şartıyla
Ağla durmaksızın , gözlerinse akıtan akisleri eğer.
Mani olma ateş olana.
Susmak vardır ya hani ağlamaklı
ışıksız kalbine
akis tutmak yansıtmak ve ışığını bulmaya
çalışmak.
Zehirli gözlerin , sözlerin bana.
Limanda yalınızmış gibi hi ssettiriyor. Hadi ! şimdi!
Ağla, sonsuzluğa, kalbinin çığlıklarını duymaya çalışsan da .
Razı olma içindeki masum çocuğu gün ışığına vurmaya.
2007

Şeyma Karakoç

Işıklar - İstanbul

Yokuşlardan çıkıyorum, senin için
İ ışıklarına susuyorum İstanbul.
Hiç böyle görmemiştim ayı ,
Seninle bir başka oluyor İstanbul.

İçimi bir korku sarıyor.
Şenden uzaklaşıyor muyum?
İstanbul gözlerini kapama bana.
Işıksızım ben, sensiz göremiyorum.

Sensizlik acı veriyor bana.
Evrende sanki kayboluyorum.
Işıklar yardım edin bana.
Ben onsuz yapamıyorum.

İ stanbul sen kimin padişahısın?
Sen kim için parlıyorsun?
Beni de al göz lerine...
Şenin gibi bakmak istiyorum,
İstanbul gözlerini kapama bana,
Işıksızım ben,
Sensiz göremiyorum.

Şeyma Karakoç

İç Ses

İçinden geçeni yapmak kötü bir şey mi?

Bence değil.

Her zaman mı?

Evet.

İnsan önce kendine güvenmeli.

Kendi kalp sesine.

Şeyma Karakoç

İhtiyar Adam'a

Fedakarlık (kimseler bilmeden yapılan).
Aslında insanın kendi kendine yaptığı en muazzam duygu.
Yaşlı bir insanın elindeki poşeti taşımaktan daha zordur,
İçimizdeki gözü-yaşlı duyguları bir organdan(beyin) başka bir organa(kalp) taşımak.

Şeyma Karakoç

İşt

Elveda rüzgarların çarpıyor yüzüme;
Kuşların ötüşünde bile ismini duyarım.
Yüreğimin her haykırışında sen diye yağmurları döker gökyüzü.
Tüm özümde bir taşlı yol gibi sürer gider haykırışlarım.
Her daim bir risk içinde kalbim.
Kelimeler buğulanır dudaklarımda.
Saklamaya çalıştığım kelimeler ıslanır.
Garip bir kederdeyim.
Sevmek çok mu zor, yoksa zor olan yürekten istemek mi?
Ağlarsan ağlarım ve anlarım zaman diye bir şey yok.

Sesimi duyar mısın, karanlıklarında.
Anımsar mısın, hangi hatıranın beni bu kadar yıprattığını?
Depreme dayanıksız evler gibiyim artık yıkılması kolay inşaası çok zor olan...
Belki de tren raylarında birikmiş o taşlardan biriyim.
Bir trenin gelip yüreğime darbe atmasını bekliyorum.
O tren gelip vurduğunda en zayıf noktama;
Ağlarsan ağlarım ve anlarım ölüm diye bir şey yok!

Saatler işleyen gözlerinmiş.
Gözlerime bakabilir misin?
Bir oyuk açsan kalbinde,deşsem yavaş yavaş, girsem içine;
Ulaştığımda kalbinin orta yerine,
Kalbin karıncalanır mı, göçmen kuşların bırakıp gitmesiyle?
Bırakıp gitsem ben de ..
Ağlarsan ağlarım ve anlarım acı diye bir şey yok!

Ya yolların bana uzak ya ben yollarına;
Yollarına düşsem arasam seni bulamasam ağlasan, ağlasam..
İşt'e o zaman anlarım sen diye bir şey yok !

Şeyma Karakoç

İzmir/eylül

Uzaktan ya da yakından ne fark eder ?
Seni görmek bana hep iyi gelecek.
Bir gün yüzünü görmesem bile.
Varlığın nefes almama yetecek .
Varlığına Elhamdulillah..

Şeyma Karakoç

Kadın gibiydi umut

Kimsin dedi.. kimlerdensin ?
tekim dedim. tek başımayım.
Annen baban yok mu seni dünyaya getiren dedi.
ben yıldızların arasından kayıpta geldim.
ne ailem var ne aile gibi gördüğüm insan dedim.
Dinle beni Ema bu sözlerim gözlerinden bir parca yıldız kaydırıldı
bir parca ışık yok oldu.
oysa ben tüm bunları söylerken bile,
O an biryerlerden çıkıp gelecek bir ailem olmasını umut ettim.
Yıldızların arasındayken fazla miktarda umut tüketmiş olmalıyım.
Çünkü içimdeki tüm kırgınlıklara rağmen
Yok olmayan bu umut dedikleri zehirli görünmez sihirbaz
yok olup gitmiyor içimden.
Ahh bir gitse
içimi bir bıraksa
kurtulacağım ondan.
İluzyon sahnelerinde yok olup gidemeyen kutunun içindeki kadın gibi umut.
Ama yoktu.
Kimse orda değildi.
Kimse beni beklemiyordu.
Ve asla beklemeyecekti Ema.

Şeyma Karakoç

Kapı

İnsanlara bir çok kapı açarsın.
Güvenirsin.
Onlar seni saf zanneder.
Oysa sen hangi kapıdan gireceklerini seyredersin.
Ve kilitlemiş kapıyı üstlerine
Çıkarırsın hayatından.

Şeyma Karakoç

Karakoç

ölüyoruz ..
fikirlerimiz yaşayacak..
yaşantımız kalacak..
yaşantımız güzel kalsın..
yıllar sonrasına ..

Şeyma Karakoç

Kaya için

Hayat bazen mutlu sonlara izin vermiyor..
Sonsuzluğa gidebilmek için...

Şeyma Karakoç

Lise

Beraber aynı liseyi okuduğum arkadaşlarımın birbiriyle evlendiğini gördüğümde ayrı bir gülümseme oluşuyor yüzümde..
Sanki çocuklukları ile evlenmişler gibi geliyor ..
Bu muazzam bir şey ..
bense çocukluğumu 27 yaşında buldum ..
hayat kimilerine geç kalıyor
kimileri ise çocukluğuna hiç kavuşamıyor.

Şeyma Karakoç

Mavi

Baharın gelişine özlemim
Çiğliklerim boşluktaki benliğime
Bulamadığım yoncaların arayışındayım
Ben mutsuzluğun aynasındaki bir insanım.

Tüm maviliklerin ortasındaki tek beyaz
Ve o beyazın incilerinden kopmuş bir yıldız
Ben o yıldızlara vurulmuş bir perçemim
Ben ışıklarını söndürten bir lamba

Adını adıma kazımış kalemim
Parmaklarım tek bir hareket içinde
Bir piyano vurulmuş kaderime
Ben piyanonun en son notasıyım.

Karanlıklara dikilmiş gözlerim
Şözlerim bir kurşuna şehit.
Özümde bir taşlı yol gibiyim.
Ben o yolun en gölgesiyim.

Bırakmışım yalnızlığımı kaderime
Uçurumlar anlatır belki derdimi diye.
Çevirdim kendimi
Şesin cemresine

Aynalar, ben Ay'ın gölgesiyim.
Çekilmişim Dünya'ya onun izindeyim.
Şözlerim kurşunda ben onun sesindeyim.
Ben o yankının bir ateşiyim.

Şeyma Karakoç

Mevsim-sel geçiş

Kuru dallarla süslü yeşil bağlar.
Yorgun ve bitik ağaçlar
Süslenmiş yapraklar kökte canlanır.
Köklerse hayatı yeni anlayan insanlar.

Her gece uğultu inilti
Yorganı üstümden çekti gitti
Tek bir dalla kaldım
Sessiz bir gemi gibi.

Kanatlarımı ırpamaz oldum
Artık düşünmekten yoruldum.
Hatasız bir kuldum
Allah canımı aldı
bittim.

şeyma Karakoç

Mimoza kokan öğretmen /akrostiş

Mezarına diktim bugün bir mimoza çiçeği
İtinayla suladım köklerini, sanki susadığını hissetmişim gibi.
Masumca izlerken öteden beri seni
Oluk oluk içiyordu toprak bedenini
Zannetmekle ağlarım, üzülrüm sen gidince
Ay ışığını izlerim gelmeni beklerim sessizce
ve bir gece (23 Kasım gecesi)
Kalbimin en derinliklerinde ağlarken bir çocuk.
O ! diye çınlatır kulaklarımı, parmaklarıyla gösterir yüzünü.
Kemalime erdiğimi göstermeye çalışsam da
Ağlıyorum her gece
Nedensiz, habersiz ve sebepsiz
(şimdi sen giderken)
Öğret bana, öğret ki gitmeden "seni seviyorum" demesini
Giderken sen, söyleyeyim seni çok sevdiğimi.
Rınn.. çalar sen gidince teneffüs zili
Evet sen gidince teneffüsler ne deva öğretmenim.
Teninin kokusunu unutmaz hiç bir öğrencin.
Mimoza kokar öğretmenim bir anne gibi.
Ellerin, ellerin öğretmenim anlatamam ne çare.
Ne sessizliktir bu Allah'ım sen gidince biçare.
(gitme..)

Şeyma Karakoç

Muhtelif Suçlar

BİR ok bir yay
Seçilmiş bir sedef
Hedef tam 12 den.

Muhtelif suçlarla neferin başında bir cellat.
Elinde bir ok, bir yay
Hedef seçilmiş bir sedef
Can tam 12 den kan!
Bölük bölük teşkil eden heyetler
Yabani düşünceler, akın akın faaliyetler
Birbirine benzeyen süretlerle
Bir kabuk yerleştirmişler düşüncelere
Ellerinde bir silah, bir Kur'an bir fırka..
Cami adı altında adavatlık besleyen fikirler
Fikirler içinde kan, yüzlerinde menfilik
Kalplerinde ateş, gözlerinde taş, hepsi birbirine adaş.
CANILIK teavün yapmak istemeyenlerin,
Selamı esirgeyenlerin yaptığı tek şey canilik
İZleyenlerde bir hamiyetlik göstergesi
Yüzlerinde nur
Kalplerinde nur
Gözlerinde nur
Ellerinde nur
Düşünceler özgür
Şairler özgür, şiirler özgür.
Fikirler özgür.
Ufku genişlemiş ve genişleyen fikirler özgür
Değil!
Ana, baba , kardeş için özgürlük hiçbir şey değil...
Yapılan heyet içinde ayrılma,
Utanma! Bu ecdadın içinde ırkçılığı fidanlarla besleyenlerden.
Korkma!
Bu efratlar bir kabuk içinde sıkışmış.
Düşünceleri yok.
Fikirleri yok.
Gerçekte fırkaları dahi yok.

Muhtelif suçlarla neferin başında bir cellat.
Cellat elbet oldu kendine cellat...
Ölümler efratları ayağa kaldıran ölümler
Bizdenmiş gibi isyanlar, elleri dizlerinde..
Gözlerinde taş, nedir bir yaş ?

Şeyma Karakoç

Mustafa Kemal Atatürk

Dur!
Gözlerini kapat.
Ayuçlarımda karıncalanmalar var, ayak seslerini işittiğim.
Yuvası nerde bu sızının?
Yardım et!
Adımları küçük.
Ama hissizleştiriyor.
Durun!
Ayaklarımda morarmalar var, kangreni çağırıyor.
Yürümeye grevli.
Bir yapıt,
Şanırsın heykel gibi duruyor sokak ortasında.
İmzam altında,
Heykeltıraş gibi bekliyorum,
Sonucu
Sonumu.
Dur!
Her bulut kabuklarını çatlatmış bir damla su gönderiyor.
Yerler kaygan.
Yüzüm ıslak.
Gözbebeklerim büyük.
İris çamurlu.
Göremiyorum.
Dur!
Kollarını aç.
Kanatların yoksun.
Sırtın kambur.
Yükün ağır.
Gri.
Nerede taşıdığın kurşun?
Yürüttüğün gemi?
Sakladığın mektup.
Durun!
Hava bulutlu.
Gökyüzü sisli.
Saniye durmuş.
Saat hareketsiz.
Işıklar kırmızı.
Burası sokak ortası.
Herkes susmuş.
Dünya durmuş.
Kabir ordu.
Güzergah zorlu.
Dur!
Bu çalan siren sesi.
Vakit geldi.
Yoklama alınıyor.
Özgürlük?
Burda.
Sanat?
Burda.
Devrim?

Burda.
Hak?
Burda.
Adalet?
Burda.
Soyadı?
Burda.
Yoklama devam ediyor.
Durun.
Vücudumda karıncalanmalar var.
Saniye ilerliyor.
09.06 .
Nereye bu yolculuk?
Kimin bu acele?
Kadına şiddet devam etmeye başlıyor.
Ruh özgür, beden yasaklı.
Ruh sanatkar, beden kapaklı.
Ruh hakka talip, beden kanatlı.
Ruh soyadlı, beden atsız.
Yoklama durdu.
İmza atıldı.
Siren sustu.
Bayrak kanadı.
İnsan yaşadı.
İnsan ağlattı.
Saniye ilerliyor.
Dur!
Bir çocuk sesi.
Gözleri mavi, saçları sarı.
Adı Elif, alını ak yüreği dik.
Düşman ilerliyor.
Dur!
Bir çocuk sesi.
Adı Türkan,
Defni ümit makamı şehit.
Saniye ilerliyor.
Dur!
Bir çocuk sesi.
Adı Ecrin yaşamı derin.
Dur!
Bir çocuk sesi.
Adı Kemal.
Adı Mustafa.
O;
Atatürk!
Heybetli, kılıcı parmak uçlarında.
Gücü aklında.
Ömrü her yeni doğan çocukta.
Saniye korkak, saniye geri çekiliyor.
09.05
Düşman akrep, öldüremiyor.
Çocuklar burda.

Atam burda!
Yaşıyor !

Şeyma Karakoç

Nadir

Nefes almak çok zor bu kasımda.
Asil bir yağmur yağar üzerime bu sokaklar
çok ağır dostum.
Dipsiz bir kuyuya atılmışım, kovası yok sanki
İçimde su, gözümde yaş, dudaklarım kupkuru.
Rest çekmiş yüreğim hayata, bir balkon kenarında.
Pes-pes etmişim bu kasım da
Akan sular gibi dökülmüşüm bir ırmak kenarına.
Merhamet, Ya Allah merhamet et bana
Ucu yanık bir elde değneği uzatmaktansa
Kaldırın sular beni, balıklar gibi ters, onlar gibi sularda.

Şeyma Karakoç

Nazım Hikmet

Bu Dünya'dan Nazım Geçti ..
İncelik adına ..

Şeyma Karakoç

Neden?

Sormadı , Neden ? diye.
Sorsaydı eğer seni seviyorum derdim.
Neden ?
Sorsaydı eğer seni önemsiyorum derdim.
Neden?
Sorsaydı eğer seni özlüyorum derdim.
Sormadı.
Çünkü biliyordu.
Kolayca gitti, herkes gibi.
Herkesleşti.
Gitmeseydi eğer yine inanırdım.
"Sen farklısın" sözlerine.
"Seni bırakmam" sözlerine.
"Vazgeçmem" sözlerine
Yok öyle gitmek derdi.
İlk el sallayan kişi oldu arkamdan.
Gemi su almadı.
Ama kalbim olduğu yerde battı.
Kalsaydı eğer sarılırdım bile.
Operdim yanaklarından
Kalmadı.
Na çaba sarf etti, ne çabalamama mücadele etti.
Geride küfürlü bir dil bıraktı.
Keşke diyorum
Keşke böyle güzel sevmeseydi beni
Asiliğim üzerimde
Ne Öfkemi dindirebiliyorum.
Ne aşkımla bitirebiliyorum.

Şeyma Karakoç

Okyanus

Ne kadar okyanustan(maviden) karaya(siyaha - geceye) çıkmayı başarsan da dikkat et
kelebekler karanlığı sevmez.
Ömrün bitmeden deniz fenerini bul, ışıkları söndürme.

Şeyma Karakoç

Ölüler

Susuyordun.
Anladım ki ölülerin sesleri olmadığı gibi
Kalpleri de yoktu.
Tam buradaydın, yaşıyordun.
Şimdi yoksun.
Anladım ki ölülerin kalbi olmadığı gibi,
Kalpte yeri de yoktu.

Şeyma Karakoç

Ölüm

Şu icimdeki ölüm korkusu yüzünden affettiğim insanlar var...
Fakat bu sefer ölüm de gelse kararlıyım diyordum kendime Ema..
Söylesene seni nasıl affettim bir çırpıda..
yine ölüm mü korkuttu gözlerimi yoksa ..

Şeyma Karakoç

Ruh

göz görmeden ruh hissedermiş..
bazen gözler , görmeseydim de dermiş ..
insanın ruhu hastalanmadan bedeni hastalanmazmış,
"üzerimde bir kırgınlık var." deriz.
oysa ruhun incindiğini çok azımız farkederiz ..

Şeyma Karakoç

Sabır

O sabırlı olduğum için onu beklediğimi düşünüyor.
Oysa ben sevdiğim için bekliyordum.
En zoru da budur.
Sabırsız bir insan için sevdiğini sabırla beklemek.

Şeyma Karakoç

Savunmasız , Sabır, Sessizlik. Sss

SSS

Savunmasızlığımı en çok da acım doruğa ulaştığımda hissediyorum.

Küçükken en zor hadiselerle göğüs geren kalbim, büyüdüğümde hiç bir şeyi taşıyamaz hâle geldi.

Sadece insan olmanın verdiği kusurlu yaşamı kabullenip yaşamak yeterliyken, daha fazlasını isteyen insanlara, gücüm yetmemeye başladı.

"Doğru olan davranışı sen biliyorsan, sen yap" bunu söyledim insanlara.

Ama şimdi onların kendilerini değil, bizi kendilerine göre kusursuzlaştırmaya çalıştığını hazmedemeyecek kadar büyüdüm.

En çok da zoruma KENDİM gidiyor.

Nasıl oluyor da çevremdeki herkesin acısından daha fazla acı yaşamış kaldırmış ve başarmış olmama rağmen, ayakta dururken sendeliyorum.?

Ortalama düzeyde benzer hayatlar yaşadık belki.

Ama muhabbetlerimizle, seçeneklerimizle, ilgilerimizle ve merhametlerimizle herkesten farklıydık..

Herkes yaşamında bir miktar ateşe dokundu belki, ama kimse içine girmedi. Kimse orada yaşamadı. Kimse oradan kurtulamadı. Kimse çılgınlığını duyuramayacak kadar zor durumlar içinde ayağa kalkmadı.

İşte bu yüzden yaşantılarımızla birbirimizden ayrılıyoruz.

Bir de arkadaşlık konusu var.

En yakın arkadaş? Neden var?

Herkes mutualizm yaşamlar için ya da duygusal boşluklarını tamamlamak için bu ihtiyacını bir şekilde giderirken;

Yaşamımın her evresinde Allahın "çok sevdiğin insanı elinden alırım" gerçeğiyle tokat gibi yüzleşip ölümü defalarca kucaklamış bir insan olarak, sevdiğim değer verdiğim insanların bir hiç uğruna ölümünü tattıktan sonra "3 Günlük Dünya büyütme gerek yok" cümlesiyle yaşamda yerimi almaya acı acı başladığımı fark ettim.

O kadar vurdumduymaz daha doğrusu "eşit" bir hayat felsefesiydi ki bu. herkese böyle davranmaya başladım.

Kimse bir diğerinden üstün konuma geçmedi gözümde.

Vurdumduymazlık derken, koltuk ilişkilerini önemsemedim umursamadım diyorum.

Bu yüzden herkese eşit baktım. Eşit üslupla konuştum.

Artık bu cümleyi öylesine benimsedim ki "3 günlük Dünya gerek yok." Bunu özel hayatıma bile yansıtım.

Savaşmamaya başladım mesela. (sevdiğim insan için bile.)

Oturduğum yerde beklemeye başladım.

Bakalım hayat daha ne kadar fazlasını getirecek.

Bunu bir tür çabasızlık olarak görebilirsiniz.

Ama en büyük çabamın oturup beklemek olduğunu kanıtlayabilirim.

(Yüreğimin sesi sessizliğini bozup benimle konuşana kadar.)

Ve görüyorum ki Dünyanın geçici olduğunu idrak etmeyen ruhu henüz yaş almamış acının doruğunu tatmamış insanlarla doluymuş çevrem. Kendilerine iş çıkararak.

Ve : "ne yaparsan yap çevrendeki 5 kişinin toplamıdır" sözüne inanıyorum.

İşte bu yüzden hiçlik makamına ulaşan ruhumun sifıra yaklaşmasından korkuyorum.

"Ne büyük dertleriniz var sizin? " diye konuşmak istiyorum mesela.

Anlatmak istiyorum.

Sonra susuyorum. Çünkü sessizlik, sessizlik anlar, bir tek susuştan.

Susmaktan insan anlamaz !

Sessizlik, susmayı anlar.

2 kardeş 2 aşık gibi birbirlerine destek olup, omzumdaki yükü hafifletmeye çalışırlar.

Geriye dönüp baktığımda yaşanan her şeyin (bebekliğimden bu yana) "iyi ki yaşanmış" desem de.

İçimdeki bir sesin "böyle olmamalıydı." isyanını duyuyorum..
Bir gün koşullar beni çok egoist, bencil, merhametsiz biri yaparsa eğer, sadece tadını çıkarmak istiyorum.
Çünkü bugün gördüm ki ,
Şair olmak zarar ömre.
Şiir olmak zarar ömre.
Çünkü ince düşünmek zarar ömre,
Çünkü merhametli olmak zarar verir ömrüne.
(İnsanların her şeye alışıp bu senin görevinmiş gibi davrandığı ya da kendi kusurlarından bir haber olup meleklerin görevini üstlenip sevap günah saydığı karar mekanizması olduğu bir Dünyada.)

Şeyma Karakoç

Sesini Çizemem

Kötü değilim
İyi de değilim
An'ın bir esprisi yok
Sen de bir hal var diyorlar
Ben de bir şey yok
Sebebi de yok
Ama sesini duymak çok istedim
Bir istek sadece
5 dakika sonra değil
5 dakika önce değil
Hemen şimdi
Sesini duymak çok istedim
7 ay oldu sesini duymayalı
Yüzünü görmeyeli
Oysa bu istek dün değil
Bugün beliriverdi.
Hemen şimdi
Sesini duymalıyım
Nerdesin?
Dakikalardır resmini çiziyorum
Bitince ne yapacağım?
Sesini nasıl resme dökerim?
Sesini çizemem ki?
Sesini çizemem

Şeyma Karakoç

Sevda ve Elif

Sevdanın olduğu yerde gurur yoktur.
Elif vardır dimdik ayakta duran.
İnsan ister ki sapasağlam kalalım.
Yollara düşelim aynı sağlamlıkla heyecanla..
Heyecan tamam da ..
Yaralar iyileşmiyor;
Henüz merhem sürülmemiş kan çanağı ocaklarda.
Şimdi kalkıp geleyim desem,
Yarı yolda kırılır bedenim.
Ruhum yarı yolda bırakır gider beni..
Yorgunum ama en çok hastayım
'insanın ruhu hastalanmadan bedeni hastalanmaz derdi nenem.'
Şimdi bedeni toprak.
Benimse üstüm başım toz ..
Sen neredesin ?
bekliyor musun gururla
yoksa geliyor musun aşkla .
çok geç kalmam sen de kalma

Şeyma Karakoç

Sevgide öncelik

kimse ile konuşacak bir şeyin yoktur aslında ..
ama iletişime geçersen konuşacak ve paylaşacak çok şeyin vardır aslında ..
bazı şeyler görev (iş) olarak yapılırsa , ondan uzaklaşman kolay olur..
Namaz kılmak bir işse mesela , bir müddet sonra dualar hızlı okunur.
Teshihatlar unutulur.
Teshih çekilmez.
Önceden 15 dakikada kıldığın namazı 5 dakikaya indirirsin..
çünkü o artık görevdir senin için.
Bir iş olmaya başlamıştır.
Hayatındaki olayların ve insanların yerini sen belirlersin ..
Sana mesafe olarak uzak olana sevgi beslememek ve onları en son sıraya atmak,
ertelemek suçtur.
Allah da bize uzak ve onu hiç görmedik.
Ama sorsan en çok onu seviyoruz değil mi?
ve bize en uzakta o var.
onu sevmemek suçtur.
çünkü o hep iyiliğimizi istedi ..

Mesafece yakınımızdaki herkes için fedakarlık peşindeyiz.
Onlar için çoğu zaman "müsait değilim" der sevdiklerimizi erteleriz..
Oysa ne bir hastane köşesinde bir ameliyat bekliyoruz ne bir cenazedeyiz.
Ama kendi çapımızda müsait değiliz.
Ve bazen Namazı da erteleriz, kazaya bırakırız.
Çünkü Allah gökyüzünde.
Çünkü uzakta.
Onu sonraya bırakabiliriz..
Önceden saatlerce dua ettiğimiz, çocukken gece yatmadan önce onunla
konuştuğumuzu unutmuş gibi yaparız.
daha acele işlerimiz ve zevklerimiz var çünkü.
ve bu öncelik sırası değişmez.
Değişirse sinirleniriz değiştirene kötü davranırız..
En çok Allahı seviyoruz ama en çok onu kırıyoruz!
Bizi en çok o seviyor ama biz ona hiç vakit ayırmıyoruz..
ve bizimle iletişime geçmek isteyen bize mesafece yakın olmasada , uzaktan yakın
olmaya çalışan kişilere , bizi sevenlere de kızıyoruz..
Oysa ne istediler bizden ?
Bizimle konuşmaktan başka.
Özlemekten başka ne istediler ki.
BİZ bizi sevenleri acımasızca suçlamaya devam ediyoruz..
ve belki de içten içe içimizden birileri Allah(c.c) tarafından sevildiği için bile onu
suçluyor olabilir.
Allah her gün ona ezanla seslendiği için.
Karşılık vermeseniz de Allah ezan sesini dindirmedeği için.
yaptığınız ve yaptığımız tek şey ; kırık kalpleri ile bile, bizi seven bize değer veren tek
gayesi biraz daha bizimle beraber vakit geçirmek isteyen insanları suçlamak .. üzme..
Kötü bir şey yapıyormuş hissiyatı yaşatmak.
Ne Allah(c.c.)
Ne de bu insanlar kötü bir şey yapmıyor.
(adım atmakla, küsmemekle, naza çekmemekle)
kötü olan sizsiniz!
kötü olan 24 saatlik zaman diliminizin 1 saatini bile sevdiğinize ayıramayan kalpleriniz.
insanları ve Allah'ı kalbiniz de taşıyabilecek kadar yakın mesafeye indirmek sizin

elinizdeyken bunu yapmamanız.

15 dakika sizinle konuştuktan sonra bunu 20 dakikaya çıkarmaya çalışan birine kötü davranmak kötülüktür.

Ne istedi bu insanlar sizden?

5 dakika daha iletişim kurmak istedi.

Paylaşmak istedi.

Gün boyunca öncelik sırasını bekleyip bekleyip en sona düştüğü için biraz ayrıcalık istedi.

Sesinizi duymak istedi.

Başkalarına ayırdığınız vakitlerin 5 te 1 ini bile isteyemedi ama ..
verdiniz mi ?

iyi geceler ..

Şeyma Karakoç

Siyaha Akış

Siyaha akış, hafif bir buğu penceremde ,
Su damlaları
Ve gökte sönmüş, güneş, ay, yıldız...
Açık bir mavi kaplamış gök yüzünü.
Siyahı andıran bu bakışın aynası gözlerimde.
Gözlerimdeki bu yansıma derinden akan kalbimde.
Kalbim bir ateş 4 gözlü bu Dünya'da.
Bir kor 3 gözlü bu odada.
Ve kül 2 gözlerinde.
Ve durgun, 1 gözünden akan O yaşta.
Süzülen bir dert, acı... hüznüm...(kişi)
Yüzün bu yaşın gidişinden; çaresiz, umutsuz ,
anlamsız.
Usanmaz hiç bir gözyaşı geriye, geriye bakmaksızın akmaktan.
Susmaz yağmur, sussa, konuşamaz gök, konuşamaz gözlerim
Usta sandığım düşüncelerim; Sussam yapabilir miyim onsuz?
Fırtına gibi eserken sen beynimin her köşesinde
Şimdi bitti diyemem , desem, gitsem ben, ben;
Ellerinsiz yapamam, çaresiz.
Ve suskun,(kişi) bıraksam, şimdi seni "zaten bırakmıştın beni" (!)
Kus ey vicdansız kalbim, dök olmayan nefretini.
İstanbul saç ışıklarını, dök denizini gözlerime.
Al vücudumu kaybet beni, derinliklere göm işte şimdi...
Ta derinlere göm başını göm ki görünmesin kalbin.
At tüm karanlıkları uçurumdan aşağı
Mazide kalmasın hiç yaran, at istersen beni ya da göm.
Kimsenin girmesini istemediğin o cansız bedene.

Şeyma Karakoç

Siz

Burdaydınız bayım. (elini soluna koyarak)
Ve tam karşımda.
Ve bunu hiç kimse görmedi benden başka.
Bir hâlden başka bir hâle geçmek yoktu,
Yanınızda ya da tam karşınızda
Üşümenin bir kelime mânası yoktu...
Burdaydınız bayım!
Ve güzelliğiniz kainattaki tüm mânayı size doğru bir mıknatıs gibi çekiyordu.
Herkes mânasını yitiriveriyordu bir anda
Karşınızda.
Ve bu hâl sonsuza dek devam edecekti..
Ediyordu.
Ve bunu kimse görmüyordu
benden başka.
Burdaydınız Bayım.

Şeyma Karakoç

Soz 70 Tanımak

Nedir bir insanı tanımak ?
Kendimizi bile tanımazken ..

Şeyma Karakoç

Söyle

Sevda yüklü trenler geçiyor omuzlarımdan.
Anlam ve karar veremediğim anılar yağıyor gökyüzünden
Cevabı olmayan doğru soruların izinde geçiyor ömrüm
Ne yapmam lazım,
Umutsuzluk yokuşunda kalınca nefesim?
Bırakmalı,
Yoksa kalmamalı mı her şeye rağmen?
Kafa mı tutmalı çıkmaz sokaklara?
Anlatılmaz duyguların, esirin.
Ve trafik lambaları, bu mevsimde
Bazen kırmızı
Bazen sarı güneşin parlaklığına kafa tutan.
Yerine göre de yeşil peşinde izi lacivertlerin.
Çıkmaz sokaklara tesiri sönük ışıkların.
Rahatlatır mı köşelerde bulduğun yosun tutmuş,
Su şişesi, seni?
Duyabilir misin sahi dalgaların sesini?
Kabul etsem yağmurun gözlerin değil, gökten bittiğini
Karışmasa suya gözyaşların
Her demi ayrı olan bir okyanusa götürsem bizi
Ne istersin, söyle!
Kurşun sesleri boğmadan içimizdekileri
Bir gemi ?
Uzaklara giden .
Yoksa ölmeyen sevgilinin bitmeyen sevgisi mi?
Söyle !
Suskun kalmaşın gözlerin.
Batmayan ufuğa doğru gömülme böyle derin

Şeyma Karakoç

Söz 1

Hangimiz iyileştik hayal kuracak kadar ?

Şeyma Karakoç

Söz 10

Bazen iyilik kötü bir üslup hatalarla dolu bir hayat ama dürüst bir kalpten ibaret olmalıydı.

Şeyma Karakoç

Söz 11

Bazen tüm kötü insanları bir tablo gibi asmalısın Dünya'nın duvarına ..

Şeyma Karakoç

Söz 12

Karanlıklara dikilmiş gözlerim
Sözlerim bir kurşuna şehit.

Şeyma Karakoç

Söz 13

Kalbim kırılıyor büsbütün ama ruhuna işlemiyor kırılan parçalar.

Şeyma Karakoç

Söz 14

Deli...Divane.... ve de şair, cehennem zorunlu mudur yazarlara.

Şeyma Karakoç

Söz 15

Sessizlik bir müddet sonra çığlık attıracak duruma getirebilir.
Sessizlik her zaman iyi değildir.

Şeyma Karakoç

Söz 16

Gölmek ile gülmemek arasında sıkışıp kalmışız sanki.
Biz.

Şeyma Karakoç

Söz 17

Bazen en büyük yardımı çekip giderek yaparsın.

Şeyma Karakoç

Söz 18

Kitaplar ve hayaller en iyi dostlarımız.
Onları , onlara değecek kişilerle paylaşmalıyız.

Şeyma Karakoç

Söz 19

Karakoç naifliğinde sevmek!
Mihribanı sever gibi ...

Şeyma Karakoç

Söz 2

Sen dediğın insanın Siz Olması' dır Aşk.

Şeyma Karakoç

Söz 20

Seninle ben aynı anda yıldızları izlesek yeter sevdiğim..

Şeyma Karakoç

Söz 21

Ne çok israf ediyoruz sözleri ..

Şeyma Karakoç

Söz 22

Küçük hesaplar aciz insan işidir.
Üşenirim.
Ben büyük hesap yapana inanır güvenirim.(Allah)

Şeyma Karakoç

Söz 23

Senin akan gözyaşların silinmeyi değil öpülmeyi hak ediyor.

Şeyma Karakoç

Söz 24

Varlığına Elhamdulillah

Şeyma Karakoç

Söz 25

Tavanda yıldızlar hiç kaymıyor,
ama dilekler hep tutuluyor .

Şeyma Karakoç

Söz 26

ortalık yeterince kırık dökük birimiz sağlam kalsın istiyorum.

Şeyma Karakoç

Söz 27

Seni sen yapan özelliklerine aşık olurlar.
Sonra onu elinden almaya çalışırlar.

Şeyma Karakoç

Söz 28

Duygularımız, bedenlerimizin en büyük katili olabilirmiş.

Şeyma Karakoç

Söz 29

bugün 'kendi' sözünde durmayan,
yarın kendine değer vermez.
unutma kendine değer vermeyen biri
seni asla sevemez.

Şeyma Karakoç

Söz 3

Doğru olan davranışı biliyorsanız,
Neden siz yapmıyorsunuz?

Şeyma Karakoç

Söz 30

Sarılmak bir güven duygusu aynı zamanda bir ihtiyaçtır.

Şeyma Karakoç

Söz 31

Acı insanı olgunlaştıran, büyüten temel bir ihtiyaçtır.

Şeyma Karakoç

Söz 32 vaveyla

Senden ve kendimden ufak bir özür diledim. Çünkü senin haberin olmasa da benim haberim vardı. Ben kırdığım kalbinden özür diledim. Sen de duydun mu sesimi?

Şeyma Karakoç

Söz 34

Evet bayım , kuşları severim.
Ve siz benim gök -yüzümsünüz.

Şeyma Karakoç

Söz 35

Hakim, bu sessizlik siğ suyu andırmıyor bu çok daha derin ..
Söylesene hangimiz iyileştik hayal kuracak kadar ?

Şeyma Karakoç

Söz 36

O, üzöldüğünde ben de üzölüyordum.
O, üzölünce ben de üzölüyorum.
Konunun ne olduğu fark etmez.
Ya da başrolün kim olduğu.
O boşlukta hissettiğinde ben de hissedebiliyordum.

Şeyma Karakoç

Söz 37

bu kadar çok uğrama aklımın sokağına..
görenler deli diyor, gülüyor oluşuma..

Şeyma Karakoç

Söz 38

Keşke gelsem dedi adam.
Sustu kadın.
Keşke gelsen dedi iç sesi.

Şeyma Karakoç

Söz 39

İyi insan bulmak zor oluyor, ama yine de bulmak ile yetinmek de güzel.

Şeyma Karakoç

Söz 4

Susmak, güvenmenin sokak lambası haliydi.
Ay ışığı vardı ama
Yolunu garantiye alma isteğiydi.
Sen de sustun..

Şeyma Karakoç

Söz 40

Bulunmak istemediğim yerler
ve bulunmak istemediğim zamanlarda
olmamam gereken yerde olmuş olmam
ve yöneltilmemesi gereken saçma sorular.
Ve kendimi tutamamam. !

Şeyma Karakoç

Söz 41

Para insanları birbirinden uzaklaştırdığı için meğer mutluluk getiriyormuş.

Şeyma Karakoç

Söz 42

İnsan ulaşamadığı hislerin tutkunu oluyor.

Şeyma Karakoç

Söz 43 buz

bazı insanların duruşunda vardır soğukluk , fakat buza dokunduğunuzda ateşten daha sıcak bir karşılama bulursunuz.

Şeyma Karakoç

Söz 44

Kadınlar kendini güldüren erkeklerden hoşlanır.
Erkeklerse kendini palyaçoğa benzeten kadınlardan.

Şeyma Karakoç

Söz 45

öyle duvarlar ördün ki , açıp pencereni nefes alamıyorum..

Şeyma Karakoç

Söz 46

Kırık kalpler , kırık kalpleri ne kadar usta tamir edebilir ki?

Şeyma Karakoç

Söz 47

O bunun benim için önemli bir kriter olduğunu düşünüyör..
Bense sadece ona ait olan şeyleri merak ediyorum ..

Şeyma Karakoç

Söz 48

Hep böyleydim .. Sessiz ..

Şeyma Karakoç

Söz 49

Büyürken birbirimizin yanında değildik..
Ondadır kurduğumuz hayallerin farklı olması ..
İnsan gerçek aşkı bulduğunda , onsuz geçen ömrü,
Yaşamamış olmayı diliyor olabiliyormuş ..

Şeyma Karakoç

Söz 5

İnsan
Ancak
Tam olarak
Kendi hayatını bilir ..

Şeyma Karakoç

Söz 50

Aşk uğruna birinden vazgeçmek kolay..
İnsan aşkı için kendinden vazgeçer mi?

Şeyma Karakoç

Söz 51

Sana ait olan ..
Senden olan ,
Benim olan.

Şeyma Karakoç

Söz 52

Nasıl bu hâle geldi ?

Şeyma Karakoç

Söz 53

ya bitti demenin başka bir yoluysa sessizlik..
sessizlik her zaman bekleyiş midir ?
Herkesin sessizliği kendi kılavuzudur.
Yol haritasıdır.

Şeyma Karakoç

Söz 54

zamanınız yoksa bir insanı tanımaya.
bu kadar kolay girmeyin hayatlarına.
bu kadar hızlı ve yoğun tüketmeyin bazı şeyleri.

Şeyma Karakoç

Söz 55

bir sürü şey yazdıktan sonra yazdıkların içinden sadece 2 kelime seçip göndermek ...
anla beni, demektir ..

Şeyma Karakoç

Söz 56

ve beklemek, huzurlu bir his değil..

Şeyma Karakoç

Söz 57 / cem adrian

herkes gitmez.
herkesleşen gider.

herkesleşmek isteyen gider.
kadın bekler..bekler..bekler..
herkes, hiç kimse hâlini aldığıında kadın gider.
giderken biter.
tükene tükene. tükete tükete kendini; biter.

Şeyma Karakoç

Söz 58 / Deniz

Hayat kitaplardaki, romanlardaki gibi değildir Adamım.
Ne öyle yaşanır , ne de öyle ölünür.
Zira ne sen bir kitapsın ne ben bir romanım..
Hayat , hayatın içindedir Adamım..

Şeyma Karakoç

Söz 59

hayat kısa demişti, oysa günler geçmiyor ..

Şeyma Karakoç

Söz 6

Ve sen böyle uzak olma senden.
Şöyle olsaydı(!) emin ol böyle olurdu (!) zaten.

Şeyma Karakoç

Söz 60 /deniz

Sen bana engel değil, sevdasın ..
Deniz insana yük olmaz , deniz insanın yükünü alır ..

Şeyma Karakoç

Söz 61

Üzme kendini çözeriz hepsini..
Çözer miyiz?
Çözeriz.

Şeyma Karakoç

Söz 62

Hayalet değilsin..
Hayaletler arada bir görünür.
Sen ölü gibisin.
Hatta ölüm gibisin..
Varsın !
Ama yoksun !
Bu da beni üzüyor..
Ve bunu hissedemiyorsun işte..

Şeyma Karakoç

Söz 63

İnsanların hayatından bu kadar kolay çıkıp gitmek ölümün görevidir, insanların değil !

Şeyma Karakoç

Söz 64

Bir yokluğu seviyor gibiyim.

Şeyma Karakoç

Söz 65

Birinin senin için yapabileceği en iyi Şey deđiŐimdir.

Şeyma Karakoç

Söz 66

Şu an da bilmeni istediğim bir şey var.
İsteyip istemediğini bilmediğim bir şey.

Şeyma Karakoç

Söz 67

Hayat susayana su vermez.
Derdi olana derman eylemez.
Hep hiçlik denizinde yüzenin.
Gönlü susup, dinlenmez.

Şeyma Karakoç

Söz 68

Zaman geriye değil, ileriye akıyor.

Şeyma Karakoç

Söz 69

Hayat, hemen güvenen insanlar için çok zor ..
İşaretlere inanmayın..
Sizin mucize sandıklarınız başkalarının kurmacaları hep..

Şeyma Karakoç

Söz 7

Seninle her köşede randevumuz var, İstanbul.

Şeyma Karakoç

Söz 8

Yani aynı trendeyiz ama ayrı vagonlardayız.

Şeyma Karakoç

Söz 9

ya o ya da ben hayal dünyasında yaşıyorduk ..
biz ayrı dünyaların insanlarıyız, insanıyız ne kadar doğru bir deyim bilmiyorum.
Ama biz aynı hayallerin ayrı hayatlarıyız ..

Şeyma Karakoç

St

Yalnızca direniyor musun, yoksa buna çalışıyor musun?
Unuttun mu yoksa hâlâ deneme aşamasında mısın?
Seni gerçekten sen kılan o vicdanın uyandı mı?
Usulca sokulup yattın mı yoksa sende onun yanına
Fil kadar büyük belki yakarışların ama,
Şeytanın sevapları kadardır acıların
Eziyet ettiğini çok defa düşündün mü hayata?
Ve de kazara, istemeden, düşünmeden, uzun zaman gecirebildin mi?
Kalbinin ritimleri her saniye değişebildi mi hiç?
İnanabildin mi ya da inanmak istediğine, inanabilmek istediğine

Acıydın mı hiç kendine.
Tekrar tekrar küsebildin mi bedenine?
Ateş aldın mı hiç ruhundan, en zayıf noktadan
Mil kadar ince bir dokunuş sarabildi mi tüm senliğini!
cevap verebil din mi?

Şeyma Karakoç

St 2

Ya sana yakın bu aşk
Uzak... ya da çok uzak senden
Siyah... simsiyah gözyaşları var ardından
Utanç... sadece utanç yokluğundan.
Farksız bir cansız bedenle bu ateş
Şşt. artık susman gerek.
Elinde bir kibrit var mıydı dersin?
Varsa, sen mi yaktın? bilemezsin.
Kahkahalar, kabuslar ve kötülükler peşimizi bırakacaksa gelsin!
İnsan/insan/ yalnızca yaptıklarının bedelini ödersin.
Ağlamak iki türlü gerçektir 'bunu ayırt edemezsin!
Tuhaf bir 'hasret' ve 'suçluluk duygusu'
Ama hangisidir gerçek bunu bilemezsin.
Mazin kanasa da sen, suçluyum diyemezsin...

Şeyma Karakoç

St 3

Yine bilinmez yollarda avare gönül
Unut, unutma - unut, unutma çaresiz durur
Sesler biraz daha koyulaşsa; arar ve bulur..
Unut, unutma-unut, unutma bilinmez yol işte budur.
Falakaya yatmış bir ömür; ömür bu ki,
Şairin üslubu da dövünür durur.
Vaktiyle bir susuş köhne bir umuttur.
Koyulaşır sesler, umutlar uçurumda tutunur.
İnadına belki bir kelime... konuşup durur.

Anlatabilsem derdimi; susacak mısın gönül?
Tutup beni tekrar mezara, yollayacak mısın göröl?
Ah edip vahlasam yine görebilir miyim eskisi gibi,
Minder üstüne bağdaş kurdum, hadi susuyorum be gönül.

Şeyma Karakoç

Stratejik aşklar

insanların %98 i aşkı stratejilere ve politikaya bağlar ama bunu asla kabul etmezler .
ama trip atmak
kıskanmak
kaçan kovalanır
özel gün hediyeleri vs
ayrıldığında yapman gerekenler
evlenmek için yapman gerekenler
hatta
ayrılmak için yapman gerekenlerin listesi hep mevcuttur.
Aptal kadınların peşinden hep daha çok koşulur.
Çünkü daima sorun çıkartırlar.
Ve erkekler sorun çözdükçe kendilerini bir şey zanneder mutlu zannederler.
O kadar çok stratejik planlarınız var ki
acıyı, mutluluğu, hatta depresyonu bile planladığınızı, mükemmel derecede
gizliyorsunuz.
Fakat bazı kadınlar ve Adamlar var ki herkes gibi sıradanlaşmaktansa kusursuz olana
tabidir.
Güçlü olana tabidir.
Güçlü bir kadın vasıfsız bir erkek birlikteliği çöptür.
Güçlü bir adam vasıfsız bir kadın birlikteliği de gözümde çöptür.
Vasıfsız erkek vasıfsız kadın birlikteliği bu ikisinden daha iyi sonuç çıkartır.
Ama
Güçlü bir erkek ve güçlü bir kadın birlikteliği şansı hem imkansıza yakındır.
Hem kusursuz olandır.
Böyle ilişkilerde kısıtlama değil anlayış vardır.
Ne olursa olsun birbirini anlayabilmen 2 insan (2 kusurlu Dünyali) bir araya gelirse
ortaya kusursuzun en mükemmel tonu çıkar.

Şeyma Karakoç

Şarkı çalışmam 1

Salonda beton bir ayna
Yalandan gectim karsına
Görünce seni ve orda
Söyle neden , neden bu ceza
Söyle neden , neden bu veda

Yenildim senden tez sonra
Delirdim neden dir sorma
Desem ki neden bu veda
Söyle neden neden bu ceza
Söyle neden neden bu veda

Direndim bitmez hiç sigara
Bekledim heves tir bu yara
Sarardım beyaz toz dumanda
Bu defa gidiyorum Elveda.

Şeyma Karakoç

Şarkı Çalışmam 2

Beynimle savaş halindeyim.
Kazanırsam kaybedeceğim.
Bu sığ sular benim eserim.
Yelken açmaya hazır değilim.

Şüpheler .. Şüpheler..
Böyle başlar derin düşünceler..
Kimse inanmaz kimse güvenmez.
Hep dener, Hep dener.

Bir deneme tahtası gibi eserler
Kullan at kullan at tüm sözcükler
Kimse beklemez limanda,
Ve gelmez akıllara
Her gemi, bir gün döner.

Şüpheler .. Şüpheler..
Böyle başlar derin düşünceler..
Kimse inanmaz kimse güvenmez.
Hep dener, Hep dener.

Şeyma Karakoç

Test

Bizi test eden insanlara söylüyorum
Tek zeki siz değilsiniz
Sizinle aynı yöntemi deneyen eş ruhlarınız var.
Belki de biz de sizi test ediyoruzdur.

Şeyma Karakoç

Uçak

Kırmızı bir güne uyanmış gözlerin
Hayata bağlayan oksijen tüpü nefesin
İnadına yürüten koltuk değnekleri kolların
Yüzünde ölüme gülümseyen iki yanaklı gamzen
Uçaklarım
Kanatlarında çarpışan hayallerim var benim.

Şeyma Karakoç

Vaveyla Arka Kapak Yazısı

Uzaklaştım; her şeyi, her ayrıntıyı, geçmişini, baştan sona düşünüp parçaları beynimde oturtabilmek için. Yaşadığım kaç çocukluk hatırasının yalan, kaçının gerçek olduğunu öğrenebilmek için.
Yaşama tutunabileceğim yapay çiçeklerden çok canlı çiçekleri bulup bahçemi düzene sokabilmek için. Oksijen için...
Ne dersin, çok mu geç kaldım bu yaşama tutunabilmek için?
İnsan neden uzaklaşır biliyor musun? Göremediği ayrıntıları görebilmek, bazen de sevip sevmediğini anlayabilmek için.
Uzaklaşır, uzaktan izlemek için...

Şeyma Karakoç

Ve

Aslında bir çok sey söylemek
ve sormak
ve dinlemek
ve yapmak istiyorum
ama yalnız kalmak istiyorum diyen birine soylediğim her kelime
ve 'ben' külfetten
(yükten) başka bir şey olmayız..

Şeyma Karakoç

Yalnızların Adaleti

Adalet fidanını ekersin, sularsın büyütürsün.
Korursun. Emek verirsin. Meyvesini herkes yer !
Sulamaya gelince herkes gider.
Rüzgar çıkar herkes önce kendini korur.
Hatta küçüklüğü ile tek oluşu ile yalnız oluşu ile güçsüz görünür.
Adalet yalnızlardan korkmaz!
Yalnızlar adaletten korkar.
Kendini bile terk etmiş başkasının hayatını yaşayan insanlar korkar.
İnsanoğlu bu!. Nerede güç görürse onun kanatları altına girer de durur.
Sen adalet fidanını ekersin, AĞAÇ OLUR !
meyvesini herkes yer.
Bir damla su vermediğiniz ağacın sizin emeğinize ihtiyacı yok.
Allah yağmur da yağdırır. Güneş te açtırır.
Bildiğim ve inandığım tek şey,
Tek de olsan kalabalık da olsan
Allah'ın Adaleti yerini bulur. Buldu. Buluyor. Bulmaya devam edecek.

Şeyma Karakoç

Yeşil

Frenle gazın yerini karıştırıyorum sanırım.
Durmam gereken yerde gaza basıyorum.
bu hiç iyi değil..
yeşil ışık yansa neyse..
ben kırmızıya yaklaşıyorum.

Şeyma Karakoç

Yorgun

bazen içinde tutamazsın.
yürümek istersin yürüyemezsin.
susmak istersin susamazsın.
bazen garip bir hâle bürünüp
ne olacaksa olsun artık dersin.
hiç olmadığın biri gibi davranırsın.
sessizlik baş düşmanın olur.
sakladıklarını gün yüzüne çıkarırsın.
bazen içinde tutamazsın.
alelade gözler önünde,
herkese gösterircesine
seversin ..
çok seversin..
saklayamazsın.

Şeyma Karakoç

Yşa /akrostiş

Yeditepeli bu şehirden ılık bir yaşla baktım sana.
Usulca yavaşta yokluğuna, susuşlarında suskun kaldım.
Serap içinde bütün kelimeler dans ederken aynalarda budandım.
Uyku yok, bu gece ben zifiri karanlıkta kaldım.
Fatih bir başka bugün, sen bir başka şehirde -yalnız-
Şehvetin rüyasında hangimiz -yalnız-kalırız.
Erbabı yutmuş yokluklar, satamam bu girdapta.
Ve yalnız -yalnız- yalnızca ben beni isterim bu varlıkta.
Kimisi gömer kendini toprağın en dibine ölü niyetine.
İnsan demez mi ? "yaşamak en büyük fanilik" diye.
Ateş, ateş ve su bir savaş var gökyüzünde
Tutamam ben bu yangını artık içimde
Al Allahîm kasım gelmeden düşüncelerimi
Mil çekip yüreklerine kanatma bedenlerini.
Artık bu yoklukla sınınamaz olmayan bir yürek
Bir vicdansız gelip vursa kazma kürek
İrkilse bedenim önce, sonra ruhum çıksa beynimden.
Mavi, mavi dolu tuvale uça öğürerek.
ölerek.

Şeyma Karakoç

Yusuf

İnsanoğlu kusursuz değildir..
Her kusur yerini bir Şekilde doldurur..
Ama sen yolunu ğizmeme mũsade etmezsen ben ağtığın boŐluklarının iĝinde kalırım ..
Hapsolurum..
Ve yıllar sonra bir gũn o kuyudan ĝıkmayı baŐarırsam..
Yusuf olurum..

Şeyma Karakoĝ